

HÍD

evangélikus magazin

<http://misszio.lutheran.hu>

2007. I. SZÁM
ÁRA: 300 Ft

**SZEXUALITÁS A MAGAZINOK
CÍMLAPJAIN TÚL**

**A TEST LÉLEKKÉ
ALAKÍTÁSA**

ÖNCSONKÍTÁS ORSZÁGOSAN

Fókuszban **A SZEXUALITÁS**

VISSZHANG

válogatás levelekből, hozzászólásokból

„Magamról tudom, ha idősebb és elesett is az ember, milyen sokat tud táplálkozni a média ajándékaiból, mert én annak tekintem a rádióban, tévében lévő alkalmakat, ígéhirdetéseket. A jót könnyen megszokjuk, és természetesnek tartjuk, pedig ez is ajándék és nem is kevés!” (P. Györgyné, Kiskőrös)

„Szeretném elmondani, mennyire tetszik a HÍD Magazin. Évek óta olvasom. Az újság külön értékének tartom, hogy minden számban egy adott témára *fókuszál* a szerkesztőség. A témák kibontása segítséget nyújt a modern élet nyűgeinek feldolgozásához. Közben pedig megláthatja az olvasó, hogy a bibliai idők emberei is ezen problémákkal küszködtek, csak a környezet volt más.” (T. Mónika, Budapest)

„Rendkívül élesen és hatékonyan talált el a – telefonos megfetésemre küldött – HÍD Magazin megbocsátásról szóló száma. Hosszú idő óta nehezteltem valakire. Hívő emberként kész voltam ugyan bocsánatot adni, egy feltétellel: ha az illető bocsánatot kér. Erről az *évezetről* nem kívántam lemondani. A lap több cikke megérintett és meg kellett látnom, hogy ahogyan Isten bocsánata is megelőzte a mi bocsánatkérésünket, hasonló döntésre kell jutnom nekem is, nem szabad várnom, mert saját békességem függ tőle...” (K. Béláné)

„Köszönöm a világos állásfoglalást, amely az Evangélikus Félóra missziói perceiben elhangzott a vallásokkal kapcsolatban. A relatív hit fertőzése gyorsan terjed, összemoszuk a hitrendszerket, jelentéktelennek tartjuk a hit tárgyát, csak magát a hitet véljük fontosnak.” (N. N.)

Összeállította: Bálint Józsefné

A HÍD EVANGÉLIKUS MAGAZIN előfizetése egy évre 1200 Ft. Megrendelhető írásban név és cím beküldésével az Evangélikus Missziói Központ címén: 1656 Budapest, Pf. 22.

Adományokat az Evangélikus Missziói Központ számlaszámára lehet küldeni: 11716008-20157087.

HÍD EVANGÉLIKUS MAGAZIN – Az Evangélikus Missziói Központ negyedévente megjelenő kiadványa. * 2007. 1. szám * A szerkesztőség levelezési címe: Evangélikus Missziói Központ, 1656 Budapest, Pf. 22., tel./fax: 06 1 400 3057, e-mail: evmis@lutheran.hu * Felelős szerkesztő és kiadó: Szeverényi János, 06 20 824 5463, e-mail: janos.szeverenyi@lutheran.hu * Szerkesztőbizottság: Balog Eszter, Kóháti Dorottya, Kis Ferenc Balázs, Kovács László * Rovatvezetők: ifj. dr. Fábiny Tibor – Mai hitvallások; Kovács László – Keresztyén szemmel; Bencze Imréné – Külmisszió; Hulej Enikő – Rádiómisszió; Mády Erzsébet – Rejtvény * Olvasószerkesztő: Dankuné Tóth Éva * Korrektor: Fehér Charlotte * Szöveggondozás: Hulej Enikő * Grafikai tervezés, tördelés: Hrivnák Andrea, Perl János (Kreatív Flotta Bt.) * Nyomdai kivitelezés: Pauker Nyomdaipari Kft. * Kiadja az Evangélikus Missziói Központ, 1164 Budapest, Batthyány Ilona u. 38-40., tel./fax: 06 1 400 3057, e-mail: evmis@lutheran.hu, http://misszio.lutheran.hu, számlaszám: 11716008-20157087 * HU ISSN 1787-5749 * Egy szám ára 300 Ft, előfizetési díj egy évre 1200 Ft * Megrendelhető a kiadónál. Az Evangélikus Élet hetilapban elhelyezett példányok ingyenesek. Adományokat kérünk és elfogadunk.

TARTALOM

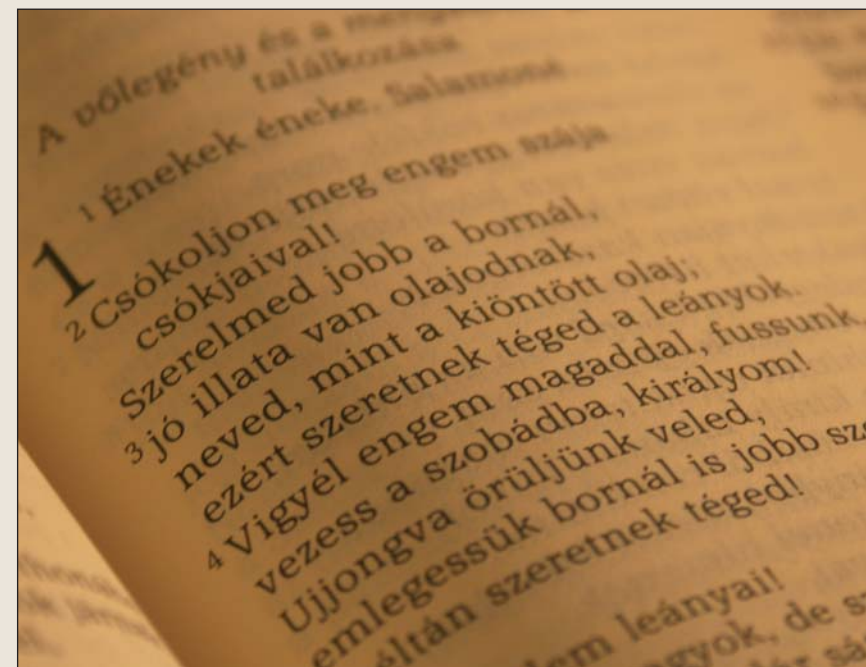
FÓKUSZBAN A SZEXUALITÁS

- 2 Visszhang
- 3 Bevezető
- 4 Mozaik
- 5 A szexualitás gyógyítása
- 6 Szexualitás a magazinok címlapjain túl
- 8 A test lélekké alakítása
- 10 „Mitől szép? Mitől jó?”
- 12 Tervezés vagy védekezés
- 13 Ne!
- 14 Leljünk örömet a testi kapcsolatban!
- 16 Öncsonkítás országosan
- 17 Keresztvállalás nélkül nincs gyermekvállalás
- 18 Mit mond a Biblia – a szexualitásról?

ÉLŐ VÍZ

- Külmisszió
- 20 Részlet egy HIV fertőzött...
Tanúim lesztek
- 21 Önkéntes Diakóniai Év fiataloknak
Beszélgetés
- 22 Akartok-e gyereket?
Tanuljunk egymástól / Élő gyülekezet
- 24 Érintések – A kecskeméti gyülekezet napjai
Belmisszió
- 26 A tizedről és az „ollóról”
Izraelmisszió
- 28 Az evangélium meghirdetése a zsidóság felé
Rádiómisszió
- 30 A Magyar Evangélikus Rádiómisszió Szolgálat
- 30 Megújult a Missziói Központ honlapja!
- 30 Egy hallgatói levél
Könyvajánló
- 31 Ölelésben
- 31 Pornócsapda
- 31 Érdemes várni
- 31 Intim kérdések
- 31 Szerelmem és tisztaság
- 31 Élet a szakadék szélén
Ők is testvérek, ők is magyarok
- 32 Térj meg magyar, „Babilonban”!
Életjel
- 33 Közös nyilatkozat
*Kiadványok * Rejtvény*
- 34 Az Evangélikus Rádiómisszió néhány kiadványa
- 34 A menyasszony szépsége
*Hírek * Derű*
- 35 A missziói központ hírei
- 35 „Aki hisz, az derűs, és derűje Istentől származik.”
- 36 Tavaszi ujjongás

AKI ALKOTOTT, AZ A FÉRJED

Mi, keresztyének profik vagyunk az elfojtásban, hártásban. Képzelt vagy valós elvárásoknak akarunk megfelelni, de a kegyes álarc mögött, a háttérben ott van egy másik ember, az ún. hétköznapi, normális, az ösztönök és a realitások által meghatározott énünk.

Egyházi körökben bizonyos dolgokról, jelenségekről, mint például a szexualitás, nem beszélünk őszintén, nyíltan. Meg is van ennek a szomorú következménye.

A felkészületlenségből fakadó frusztráltság, gátlás vagy éppen ennek az ellenkezője, a kirobbanás sok fájdalomnak, bűnnek a forrása. Számptalan hívő család szenved ettől. Nem akarják elhinni, hogy az ő életükben, családjukban történt meg az, amiről eddig azt gondolták, hogy csak a hitetleneknél fordulhat elő.

Korunk hedonizmusa, szabadossága mögött találhatjuk többek között mint kiváltó okot az egyház évezredes, Szent-

írással ellentétes prűdériáját, törvényeskedését. Ahol nincs egészséges tanítás, befészkel magát a tévtanítás.

Isten igéjétől idegen, ellentétes felfogás a szexualitás negatív értelmezése, mint ha a lelkünket, szellemünket Isten, de a testünket és a nemiségünket az ördög teremtette volna. Rossz teológia az, amely szétszedi, elszeparálja a testi, lelki, szellemi valóságot. Isten az embert egy egésznek alkotta. A Kijelentés szerint a Teremtő az ő Lelkét, Szellemét lehelt az emberi testbe. A Szentlélektől való újjászületés által újra kaphatja az ember az isteni jelenléte testébe: „testetek (...) a bennetek levő Szentlélek temploma.” (1Kor 6,19)

„Legyen megbecsült a házasság mindenki előtt, és a házasság legyen tiszta!” (Zsid 13,4)

Hangsúlyoznunk kell, hogy a szexualitást, a szerelmet Isten akarta, ő teremtette.

Isten a férfi és a nő kapcsolatát a Teremtő és az ember kapcsolatához hasonlítja: „Eljegyezzetek magamnak örökre.” (Hós 2,21)

„...aki alkotott, az a férjed...” (Ézs 54,5)
„...eljött a Bárány menyegzője, felkészült menyasszonya.” (Jel 19,7)

Szomorú az, amit Szentlélek nélkül produkál ezen a területen az ember, legyen az keresztyén vagy Isten nélkül élő.

Amikor írom e sorokat, a hírek arról szólnak, hogy a kormány a parlamentnek egy törvényjavaslatot nyújt be. Ezen javaslat szerint nem lenne büntethető, aki tizennegyedik életévét meghaladott, de tizennyolcadik életévét be nem töltött személyről annak bejegyzésével saját használatra készít vagy tart pornográf felvételt. Törvényesített pedofília? Hogy jutott országunk ide?

Jó esély van arra, hogy a még mindig meglévő életosztón elutasítja ezt az aberrált ötletet, de súlyos figyelmeztetés ez. Isten nélkül minden a visszajára fordul, a legszentebb ajándék is beszennyeződik. Mi ne a világ állapotán botránkozzunk, siránkozzunk elsősorban, hanem térjünk meg hazugságainkból, a hűtlenségből, az önzésből, testi, lelki, szellemi bűneinkből.

Isten szeretetből szeretetre, örök, teljes életre álmódott, teremtett minket. Ő gyermekei javát akarja. Csak benne és általa élhetjük át az el nem múló örömet, boldogságot.

Szeverényi János

főszerkesztő

„A honlap bármely linkjére kattintva Ön kijelenti, hogy elmúlt 18 éves és házas.”
„Sem honlapunkon, sem pedig termékeink csomagolásán nem található meztelességet ábrázoló illusztráció.”

„Köszöntünk! Ez egy Krisztust dicsőítő honlap keresztyén házaspároknak a szex és a románc témakörében.”

Idézetek a www.covenantspace.com hon-

lapról. Nem tévedés: ez egy keresztyén internetes szexbolt. A honlap nevében a „frigy” és a „fűszer” szavak szerepelnek – nehezen lefordítható, de a lényege: a házasság megédésítésében szeretnének segítséget nyújtani. A „Better than sex” (Jobb, mint a szex) menüpont-ra kattintva pedig egyenesen evangé- lizálnak.

Egy másik, a fentihez hasonló honlapot hozott létre egy walesi házaspár, Stan és Stella Hagarty. (<http://www.whollylove.co.uk>) A velük készített interjúban a BBC ri- porterének kérdésére az ötlet megszü- letéséről is beszélnek. Így vall Stella, a feleség: „A keresztyénség túl régóta rengeteg erőfeszítést tett a szex negatív oldalának elítélésére. Olyan dolgokkal szemben foglal állást, mint a pornográfia vagy a prostitúció, és teljesen meg- feledezett a pozitív oldalról, ami a há- zasságban megélt szex.” „A 10. házassá- gi évfordulónkra utaztunk el, és úgy

döntöttünk, hogy életünkben először benézünk egy szexboltba – csak hogy egy kicsit felélénkítsük a dolgokat. De mindkettőnk megdöbbenett az árak, illetve az ott kapható árucikkek: mintha minden csak a pornó és az ebben való fogság körül forgott volna.” Aztán Stan állt elő a keresztyén szex- honlap ötletével, amelyet Stella először örültségnek tartott. „De Isten megvál- toztatta a véleményem, és most már beláttam, hogy ez nagyszerű ötlet.”

http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/wales/south_east/4906170.stm

FILMAJÁNLÓ

Vőlegényéről kiderül, hogy nem csupán házas, hanem gyerekei is vannak. Ennyit a férfiakra!... Az egyébként igen vonzó színházi dramaturg (Schell Judit) gyereket még mindig akar, kapcsolatot viszont már nem. **Csak szex és más semmi...** jelíggel újsághirdetésben keres donort. Jelentkezőből nincs hiány, a terv is megvalósítható – elvileg. Állhat-e még valami a siker útjában? Vagy csak úgy lehet kerek egy történet, ha Istennek az emberbe teremtett képe mégis előbukkan a végére?

www.csakszex.hu

Egy hívó családban a negyedik gyermeket várták. A legidősebet már nagyon érdekelte, hogy mitől lesz a kisbaba, de a korábbi „magyarázatok” nem elégtették ki. Az anyuka így megtartotta a nagy felvilágosító beszél- getést. Válaszul a nyolcéves kis- lány: „Fúj, anyu, és ti ezt már négyszer csináltátok?!”

A nászágy – www.marriagebed.com

Erre a címre hallgat egy honlap, amely nem akar eladni semmit. Egy texasi lelkészházaspár állította össze a honla- pon található anyagokat, akik saját bevallásuk szerint számos problémá- val küzdöttek meg a házasságukban. Segítséget nem kaptak, de amivel tudnak, ezúton mások segítségére lesznek.

Nem túlzás azt állítani, hogy talán csak azoknak nem mondanak újat, akik maguk is keresztyén szexológu- sok. Nekünk, többieknek pedig nagy- gon érdemes ellátogatni ide – ha nem is a problémáink miatt, de mert szülőként, keresztszülőként, nagyszü- lőként talán nekünk kell meghalla- nunk a ki nem mondott kérdéseket is. Az amerikai házaspár átgondoltan és bibliai alapon igyekszik igen alaposan körbejárni a szex kérdését.

Ízelítőül egy-két téma:

– Ha már szexről van szó, mi az, amit szabad, és mi az, amit nem? Nagyon konkrét kérdésekre nagyon konkrét válaszok – bibliai és egészségügyi szempontból

– A férfi és a nő. A nemiszervek: Mi mire való, és hogy működik?

– A pornográfia problémája.

– Hogyan fejezzük ki a szerelmünket?

– A maszturbációról.

– Házasság: Szövetség vagy szerződés?

És még sok-sok más...

■ Összeállította: Kis Ferenc Balázs

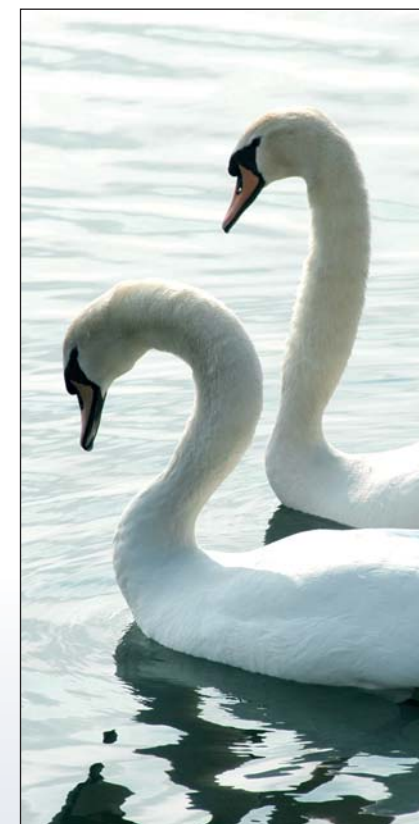
A SZEKUALITÁS GYÓGYÍTÁSA – HÁZAS HÉTVÉGE

A helyzetelemzés viszonylag könnyű. Az interneten jel- lemző, hogy a szex 2.440.000, a szexualitás 438.000, a szexualitás gyógyítása már csak 13.400 találatot adott ki. Jellemző az is napjainkra, hogy egy iskolai feladatnál a dolgozat- ban szerepelnie kellett: a vallás, a szexu- alitás és a rejtély témaköröknek. Az egyik legrövidebb és szomorúságra okot adó dolgozat ez volt: „Tè jó Isten, teherbe estem, de fogalmam sincs, ki az apa.”

Az internetről *Gyógyulás és szabadulás* címmel, Peter J. Horrobin 200 oldalas írásából vettünk át néhány gondolatot, és fűzünk hozzá megjegyzést:

Az Isten a saját képére és hason- latosságára teremtette az embert úgy, hogy a teremtő hatalom megosztásán kívül csak az emberre ruházta azt a képességet, hogy megismerjük egy- mást, tudatilag és érzelmekben is tartósan kötődni tudjunk egymáshoz. Ha ezek nincsenek jelen a kapcsola- tunkban, akkor nem azt tükrözzük vissza, amit Isten nekünk szánt. Az ördög nehezen viseli el azt az örömet, amelyet a házastársak együttesen átél- nek, és fél azoktól a gyümölcsöktől, amelyek megjelennek annak következtében, hogy két ember, akik jogszerűen házasok, kiteljesítik lehetőségeiket Isten előtt. Ez a kapcsolat, ha minden szempontból beteljesül, akkor ők egy nagyon erőteljes párost alkotnak, és a gonosz csak nagyon nehezen tud ben- nük kárt tenni. Mivel az iskoláink és a családok nagy többségében nem tanít- tunk szexuális etikát, pozitív és hasz-

nos módon a fiatalok egymást követő generációinak, ezért a sátánnak igen nagy szabad terület áll a rendelkezésére. Szexuális problémák pl. a házasság előt- ti szexuális kapcsolatok, a próbaházas-

ságok, a házasságtörés, a pornográfia, a válás stb. Ezen kapcsolatoknál létrejön egy Isten-ellenes lelki kötődés, és nyit- tott kapuvá válik a további kiterjedés- nek és függőségnek. Az ördög által mozgatott mohó tőke érdeke, hogy minél több embert tudjon a pornográfia területére elcsábítani. Nem lehet kis hazánkban véletlen, hogy Közép- Európa legnagyobb filmstúdiója itt épült meg, és az európai pornófilmek egyharmada a mi országunkban készül. Ami után titokban vágyakoznak embe- rek, az meg fog jelenni az életükben.

Amint a titkos ima hatalmas erő for- rása, a pornográfia titkos élvezete a gyengeségek, a vereségek és a kudarc forrása lesz.

A *Házás Hétfége* célja, hogy a házaspárok újra közelebb kerüljenek testi- leg-lelkileg is egymáshoz, a kapcsola- tuk felfrissüljön, elmélyüljön.

Tudatosan tudjanak úgy élni, mint a házasság kezdetén. A lélemben megerősödött házaspároknál ez a megerősödés a házáséletében is bekövetke- zik, a szexuális életük is megújul. Döbbenetes, mikor a két és fél napos rendezvény végén a korábban legyint- gető házaspár lélemben megfiatalodva, felfrissülve, hitében és szerelmében megerősödvé távozik. Volt, aki utólag azt nyilatkozta: Úgy érzi, ha egy jár- műnek karbantartásra, felújításra van szüksége, akkor ez a rendezvény a há- zaspárnak ugyanezt jelenti. Házastár- sában most találta meg Aladdin cso- dalámpáját, aki az általa kezdeménye- zett lelki simogatásoktól megújult. Most tudta rendezni dolgait Istennel. Most kapta meg 20 évi házasság után igazán a házastársát; most értette meg, mi az önzetlen krisztusi szeretet, mit jelent Jézus tanítványának lenni – ezt tovább kell adni!

■ Szabó György és Bea

SZEXUALITÁS A MAGAZINOK CÍMLAPJAIN TÚL

Az „én időmben” még osztályfőnöki órán világosítottak fel bennünket a szexualitással kapcsolatos alapvető tudnivalókról. Ha bevallom, talán nevetség tárgyává válik harmincas korosztályom: bizony-bizony, az újdonság erejével hatott ránk sok információ... Ma a kereskedelmi tévék délutáni műsorsávjában nyílt szexuális tartalmú show-műsorok futnak nagy nézettséggel. A média egyéb ágai, pl. a magazinok cikkei, fotói vagy a reklámok minduntalan a szex körül forognak, s üzenetük kétes, sőt káros, mert az érzelmi elem, továbbá az Isten által az emberre rótt felelősség rendre kimarad, és a látvány, a technikai elem, a kalandvágy erősítése dominál. Az internet (korlátlanul?) lehetővé teszi a szörfözést szexuális (sőt pornográf) oldalakon, e-mailben fotók, videók járnak ellenőrizetlen útjukat ifjú felhasználók körében. A chatportálok szexuális partnerkapcsolatok kötetnek, a gyermekpornó aggasztóan terjed, gátlástalan felnőttek fiatalokkal virtuálisan is fajtalanokodhatnak. Milyen világot élünk? Létezik-e ma még egyáltalán tabu a szexualitással kapcsolatban? Hogyan lehet megóvni a gyermekeket, fiatalokat a káros tartalmaktól „felvilágosult” korunkban? A téma kapcsán két fiatal pszichológus szaktekintélyt kértem gondolataik megfogalmazására.

Kóháti Dorottya

Manapság egy szülő nagyon nehéz helyzetben van, ha szeretné befolyásolni, milyen hatások érik a gyermekét, de már akkor is, ha csak tudni szeretné, mi jut el hozzá. Ha bekapcsoljuk a tévét, kinyitunk egy újságot, vagy csak kilépünk az utcára, mindenhol találkozhatunk a szexualitással. Ez ma már nem tabutéma, hanem eszköz, reklámfogás, ami olyan termékekhez is kapcsolódhat, amelyeknek eredetileg nincsen szexuális vonatkozásuk.

A szexualitás azonban mégis tabutéma, mert a figyelemfelkeltésen túl valódi érték és tartalom nem jelenik meg, a sejtetésen kívül valódi információval nem szolgál. A harsány képek kihasználják a testiség, a szexualitás kapcsán kiváltódó intenzív hatást, arról azonban nem szólnak, ami ennél mélyebben van, és ennél sokkal több réteget érint: a kötődésről, az egymás iránti tiszteletről és a felelősségről.

A szex képi megjelenítése mindezek mellett nagyon becsapós. Egy olyan világot közvetít a felnövekvő generációnak, melyben csak akkor élhetünk teljes értékű életet, ha mindaz, amit a média sugall, épp úgy történik a mi életünkben is. Nap mint nap megdicsérik mosolyunkat, megnézik a szoknyánk alól kivillanó lábunkat, egész napunk flörtölésből áll, és közben szól a háttérzene. A nők csak az izmos férfiakat szeretik, a férfiak pedig csak a dús keblű és hosszú combú nőket hívják randira. Fel sem merül, hogy párkapcsolatot kialakítani nem is olyan egyszerű, és a szex nemcsak gondtalan, csillogó, selyemlepedős kikapcsolódás.

Ha egy kamasz csak ezeket látja, miközben zajlanak benne a hormonális, lelki és testi változások, hamis képet

kap arról, mit kezdjen ezekkel a változásokkal. Nagyon fontos, hogy legyen kitől kérdeznie, aki nem szégyell – és tud is – válaszolni. Emellett lényeges, hogy a média által sugallt képeken kívül életszerű példaképek is álljanak rendelkezésre. A szex fizikai ténye mellett: hogyan viselkedik egy férfi és egy nő, hogyan élnek együtt és hoznak döntéseket, vagy miként oldanak meg konfliktusokat – azaz mi van a reklámok tökéletes flörtjein túl.

A szexualitással kapcsolatos gondolatok, érzések, fiú és lány közötti különbségek, a test felfedezése nem kamaszkorban kezdődik, ezért fontos, hogy az ezzel kapcsolatos nevelésre és felvilágosításra se csak ekkor kerüljön sor. Sok mindenki érintett abban, hogy egy gyerek hogyan viszonyul a saját szexualitásához. Számtalan dolgot megtudnak a kortársaiktól, tanulnak vagy olvasnak róla, de a legmeghatározóbb mégis az, amit a családjukban tapasztalnak, ahogy ezt a kérdést otthon kezelik.

Kezdetektől meghatározó a saját testhez való viszony. A test elfogadásának első feltétele annak büntetlen megismerése. Ahogy egy kisgyerek kezdi felfedezni a testét, nemiségét, úgy kezd el feltenni kérdéseket, amelyekre választ vár. Bizonytalanságot vagy frusztrációt okoz, ha nem kap választ, mert a kérdések száma és kíváncsisága csak nőni fog. Hamis válaszokat a mai médiumokból viszont nagyon könnyen szerezhet, és kap is, ha nem akar, akkor is. Azért is fontos, hogy otthon legyen szó ezekről, hogy ne a média legyen az egyetlen forrás, példa.

Ha egy gyerek kezdettől fogva választ kap a nemiségével kapcsolatos kérdéseire, akkor kamaszkorban nem lesz szük-

sége a hagyományos értelemben vett felvilágosításra; mikor szülő és gyerek fesszengve üli végig a mesét „a méhekről és a virágokról”. Ez a szülőnek is biztonszágot ad, hiszen tudja, hogy a gyereke fel meri majd tenni kérdéseit, hozzá fog fordulni, ha valami kételye támad. Sokkal biztosabb lehet, hogy az általa helyesnek tartott értékrend jut el a gyerekéhez, s nem egy fals illúzió. Természetes, ha serdülőkorban fokozott az érdeklődés a szexualitás iránt, s ez sokszor – szintén természetes módon – szélsőséges fantáziákban, érzésekben, gondolatokban is megjelenhet. Ilyen lehet a homo- vagy biszexualitással való foglalkozás, a gyakori maszturbálás, erotikus fantáziák, filmek, történetek, a nemi szerepek eltúlzott vagy akár ellentétes bemutatása. Nem ritka lányoknál a hirtelen kirívó nőies öltözködés, sminkelés, vagy pont ennek elmentése, a nőies jegyek elrejtése. Nagyon fontos a szülők reakciója minderre. A tiltás, a negatív reakció mindenképpen dacot, ellenszegülést fog

kiváltani, és jobban eltávolíthatja egymástól a serdülőt és a szülőt. Nyitottsággal és elfogadással, és arra való törekvéssel, hogy megértsük a kamasz gyermekünk viselkedését, a benne zajló folyamatokat; sokkal hatékonyabban segíthetünk neki önmagát megtalálni, hogy egészséges szexualitású felnőtt válhasson belőle.

A pubertás és fiatal felnőttkor során a saját test iránti érdeklődés egyre inkább kiterjed, és fontosabbá válik a másik személy is a szexualitásban. Ezzel azonban újabb és súlyosabb kérdések merülnek fel. A testiségen túl ennek az életkornak az a „feladata”, hogy egy jól működő, bensőséges, intim kapcsolatot tanuljon meg kialakítani és fenntartani. Itt nagyon fontos, hogy ne csak a média adjon képet egy párkapcsolat kialakulásáról és beteljesüléséről! Nem csak az a tapasztalatszerzés, ha újabb és újabb kapcsolatokban próbáljuk ki magunkat... Egyetlen emberrel is rengeteg megoldandó helyzet merülhet fel, amelyben felelősséget

vállalhatunk a döntéseinkért. A szülőnek nem lehet az a feladata – és lehetetlen is lenne számára – hogy minden befolyástól, számára idegen értékrendtől megpróbálja távol tartani gyermekét. Annyit tehet, hogy biztonságos és következetes háttérrel nyújtva megadja a lehetőséget számára a világ megismerésére. Nem avatkozik be a nélküle is természetesen zajló folyamatokba, de ott van, ha a gyermekének szüksége van rá.

*Csenki Laura
Erdős Ágnes*

Blogcím: www.megkerdezheted.wordpress.com

A TEST LÉLEKKÉ ALAKÍTÁSA

Napjainkat legjobb egy magas cél kitűzésével kezdeni. Mondjuk, ha az évszak és az időjárás alkalmas, akkor bújtassunk szőlővenyigét. Keresünk a tőkén egy erőteljes, megfelelő hosszúságú és görbületű vesszőt! Gondoljuk el jó alaposan, milyen fekvés esne jól neki a földben: éppen ott, ahol már kellő távolságban gyökerezhetne anyjától! Erre nem szabad sajnálni az időt. Nos, pontosan oda, ahova kell, ássunk egy jó mély gödröt, olyant, amelyik a tőke felől lejtős, hogy a bújtatandó venyige kényelmesen feküdjék benne, s hajlása éppen a gödör mélypontja fölé essék. Hányjunk alá annyi trágyás földet, amennyi éppen kényelmes derékalja lesz, a takarásra is használhatjuk! Érett marhatrágyából szinte semennyi sem sok. A hajtás kibúvó végét célszerű ideiglenes karóhoz kötnözni, köréje földet púpozni, és persze nem szabad megfélemlíteni az iszapólásról sem. Az ilyesmi derűs munka, mert egyesítés-egyesülés, szóval igen magasröptű terv. Hogy sikerüljön, lelkünket a földet fölé

kell beállítanunk. Az ember számára a lehető legmagasabb szellemi-értemi tevékenység az ima. Hasonlít a venyigebújtatáshoz, hiszen az ima a test lélekké alakítása. Ebben hasonlít a szerelemhez – talán azért fohászodik így a magyar: az Isten szerelmére! Az Énekek Éneke óta Keresztes Szent Jánoson keresztül máig száz és száz költő írt szerelmes verset a Mindenhatóhoz. Nem jelképesen! Jézus talán jelképesen halt bele emberszerelmébe a kereszten? Aki a lényegre érinti, az nem mintegy a szerelemhez hasonlítja az imádatot, hanem szívből éli meg.
„Te leszel az örömünk és a boldogságunk!
Szerelmedet többre tartjuk a bornál!
Mert méltán megillet a szeretet.” (Énekek Éneke 1,4)
A szerelemben is lélekké alakul a test: a beteljesülés az orgazmuson túli, mert „szerelmedet többre tartjuk a bornál”, azaz a szerelem a szőlőtő termésénél, a testi márnál magasabb rendű, olyan természetes emberi életmegnyilvánulás, amely mindannyiunk számára nyitva áll

mint ember- és istentapasztalat. Az élet legnagyobb csodái közé tartozik. Művelésében, az egybekelésben a két fél – a csán- gók még a férjet is feleségnek mondják – ismét Eggyé válik. Részesül az Egyben. Ha az ima a legmagasabb rendű szellemi teljesítményünk, akkor a szerelmesek közös imája mint egyesülés-művelet, ennek a csúcson a koronája.
Az ima és a szerelem egyaránt derült. Hamvas Béla szavával korrupciómentes, romlástalan, mert nem kérünk benne semmi mulandót, egyedül őt: semmi fényt, ami jön és megy és árnyékot hagy maga után, hanem csak és kizárólag Világosságot: Őt.
A legjobb imák rövidek. Nagybetegségem idején szoktam rá a Jézus-imára: „Uram, Jézus Krisztus, Istennek fia, irgalmazz nékem bűnösnek!” Görögkatolikus testvéreink szerint az Evangélium összefoglalása, akár a Miatyánk. A középkorban a magyar pokoljárók is mind imádkozták. Amikor irgalmat kérek, őt magát kérem, hiszen ő maga az igazság, a szeretet, az ítélet és az

irgalom. Azt kérem, hogy fogadjon el engem, noha bűnös vagyok, nélküle nem is tudok megszabadulni hibáimtól. Csak az segít rajtam, ha befogad engem, s megtisztít irgalmával, mint azt a bizonyos rihorong asszonyt Simon farizeus házában... Aki könnyeivel mosta, és szerelmesen csókolgatta az Üdvözítő lábát: nem cédán, ahogy addig élt, hanem istenszerelmesen. Megtudta talán, hogy a paráznaságból semmi egyéb nem lesz, csak másik paráznaság. Örökös kielégületlenség, éhség, sóvárgás, helyben járás és ösztetvesztés. Egyesülés, vagyis lélek, soha. A Jézus-imát kellő gyakorlás után s az Urat magunk elé képzelve mondjuk folyamatosan! Őt szemléljük közben, amint járkel, tanít, imádkozik a hegyen, szenved a kereszten, föltámad! Szavaink a lélegzétvételünk ritmusára követik egymást. Azért a nekem helyett a nékem, mert így tökéletesebben illik a levegő járásához. A test lélekké alakítása nem erőszak a testen, hanem fölemelése. Milyen csudálatos nyelv a magyar, hány és hányféle

szava akad mindenféle rímekre, ritmusokra, árnyalatokra, Uram Jézus Krisztus! Az imában félből, embertörtről eggyé válnunk az Eggyel...
Egyesítő ima Tamás apostolé is: „Én Uram, én Istenem!” Leborulva persze, a lábához. Én Uram, én Istenem! Semmi kunyizás, nem kérek lottó ötöst, egészséget, jó jegyet, csak kimondom az Ő nevét. Tamás fohásza valójában a Jézus-ima, aminek a legtömörebb alakja az Úr neve. Ismét a lélegzétvétel ritmusára: Jézus, Jé-zus, Jé-zus. Belégzéssel kezdjük. Sietség nélkül, nyugodtan, tüdőnk boldog tágasságával, éppen úgy, ahogy kedvesünk nevével töltjük meg magunkat. Betelünk vele külön erőlködés, spekuláció, magyarsággal: el nem gondolt gondolat nélkül. Telizsongja lényünket, ahogy az oxigén sem okoskodik a vérünkben, amikor sétálunk, utazunk, vagy ássunk a venyigének, s hordjuk alá a trágyát.
Tamás apostol imájával szinte azonos Sámuelé, csak a Gyémántot az imádkozó fölé mutatja az átlénygülés útján: „Itt va-

gyok, Uram!” Tégy velem, amit akarsz, legyen meg a te akaratod, a tiéd vagyok, és ennek fejében semmit sem kérek. Mit is koldulhatnék, amikor a legtöbb, amit a létben elérhetek, éppenséggel ennyi? Kíván-e ennél többet a szerelmes? Ha igen, akkor nem szerelmes, hanem valami más, kevesebb, aki nem képes elvégezni a lélekké válás műveletét, mert elvettette a célt: a Világosság helyett a Fény és az Árnyék felé vette az irányt. Aki testét lélekké tudja változtatni, az többet ér el Einsteinnél, Napóleonnál, Elvis Presleynél. Ha sikerül, akkor az ima csöndes és folyamatos beszélgetéssé változik. Communionnak mondhatnánk talán, közösségnek. Szavak nélkül kérdezel, s a Mindenható ugyanígy válaszol, s rögtön tudni fogod, hogyan állj a főnököd elé, miként bújtasd el a szőlővenyigét, Évának nyakát miként csókolod.

■ Csabó Gábor

„MITŐL SZÉP? MITŐL JÓ?”

Ma a világ szexuális szabadosságra buzdító felhívásával szemben egyre többen érzik, hogy nem teszi az embert boldoggá, ha gátlás nélkül mindent kipróbál. A keresztyének pedig sokszor a világ általi helytelen értelmezéstől és gyakorlattól úgy akarnak elhatárolódni, hogy még a házasságon belül is mellékes kérdésként kezelik a szexualitást, lebecsülve ezzel Isten ajándékát.

Linda Dillow amerikai író és szerzőtársai több őszinte hangvétellű, keresztyén értékrenden alapuló könyvet írtak ebben a témakörben, melyek nagy sikert arattak Magyarországon is. A Szeretetszolgálat Alapítvány 2005. november 12-13-án Országos Felekezeti Nőkonferenciát rendezett a debreceni Főnix Csarnokban. Több mint hatezer lány és asszony hallgatta az ismert írókat a következő kérdésekről: Isten miért adta a szexualitást, és hogyan lehet azt a házasságban tisztán, gazdag érzelmi, lelki, szellemi háttérével együtt megélni?

Mi az igazi intimitás? „Minden más bűn, amit elkövet az ember, kívül van a testen, de aki paráználkodik, a saját teste ellen vétkezik.” (1Kor 6,18)

Olyan mélyen köt össze a szexualitás valakivel, ahogy senki mással. Testi, lelki, szellemi szinten. A szakítás ezért olyan nagy dráma, mintha lényünkben szakadna ki egy darab. A szexuális bűn másképpen jelenik meg, mint a többi. Nagyon nehéz megbocsátani, mert nagyon mélyen érint. Sokan tudat alatt saját maguknak sem bocsátanak meg,

és a párjukkal emiatt nem tudnak bensőséges kapcsolatot kialakítani. A rejtett büntudat jele pl.:

– Haragszik magára vagy házastársára, mert házasság előtt testi kapcsolatot létesítettek.

– Úgy érzi, hogy szeretkezés közben valami hiányzik.

– Nem engedi meg magának, hogy fel szabadult legyen ezen a területen.

– Úgy gondolja, nem is olyan fontos a szexualitás.

Amikor az ember felismeri az ige fé-

nyében, hogy helytelenül cselekedett, és a múlt bűnei akadályozzák a jelen boldogságát, akkor ki kell mondani, meg kell vallani Isten és a házastársunk előtt. Isten megbocsátja, eltörli a megbánt bűnt, és új kezdetet, gyógyulást és felejtést ad. Csak úgy lehet újat kezdeni, ha a régít néven nevezzük, a bűnt bűnnek mondjuk, és szakítunk vele.

Isten eredeti terve a testi kapcsolattal az, hogy egy férfit és egy nőt összekössön. Azt a lelki kapcsolatot, azt az egymás iránti elkötelezettséget, szerete-

tet, ami csak a társunkkal valósul meg, testi szinten is kifejezzük. A testi intimitás a szellemi intimitás képe. Ez Isten különleges ajándéka, aminek a helye a házastársi kapcsolaton belül van.

Az ember vágyik bensőséges kapcsolatokra, barátokra, testvérekre, akikkel örömeit, reményeit megoszthatja. Isten teremtett bennünket ilyenre, ezért van szükségünk egymásra.

Egészen másfajta intimitás az, amire a párunkkal vágyunk. Isten úgy tervezett meg bennünket, hogy intim kapcsolatra vágyunk egymással. Miért van mégis annyi probléma ezen a területen?

– Mert az embernek először is Istennel való bensőséges kapcsolatra van szüksége, hogy helyesen lássa az élet dolgait. Valóban Isten teremtett bennünket azzal a vágyakozással, hogy tartozni akarunk valakihez, és Isten nélkül élve, sokféle módon próbáljuk ezt a vágyat kielégíteni. Lehet sok barátunk, lehetnek olyanok az életünkben, akikkel intim kapcsolatot létesítünk, de ez a vágyakozás mégsem csillapodik. Egy-egy után éljük át a csalódásokat. Mert a tökéletes szeretet és elfogadás utáni vágyunkat sem barátok, sem szexuális partnerek, sem gyermekeink, sem senki más nem tudja kielégíteni, csak az élő Isten. „Jézus mondja: én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhezik meg soha, és aki énbenem hisz, nem szomjazik meg soha.” (Jn 6,35)

– Másodszor pedig azért, mert ahogy múlik az idő, munka, gyerekek stb. lefoglalnak bennünket, és lassan eltűnik életünkben az intim kapcsolat prioritása.

Mi Isten terve az intim kapcsolattal? Az a sokféle információ a szexualitásról, ami manapság a világból ránk zúdul, nem Isten üzenete. Sokszor anyák is ártnak azzal, hogy nem beszélnek lányikkal ezekről a kérdésekről. En-

nek is üzenete van, hiszen azt sugallja, hogy valami nincs rendben azzal, amiről nem szabad beszélni. Az idősebb korosztály gyakran tesz ilyen kijelentéseket: „Majd meglátod, húsz év múlva nem lesz minden ilyen rózsaszín!” Pedig ennek nem kell így történnie. Isten azért adta a szexualitást:

– Hogy egy nő és egy férfi szerelméből szülessen az új élet.

– A bensőséges egység céljából. Isten

Hallgatóság a Főnix Csarnokban

szemében a szexuális kapcsolat szent. (Ef 5,31-32)

– Egyedülálló lehetőség egymás mélyebb megismerésére.

– Örömszerzés és gyönyör céljából. (Péld 5,1-23; Én 4.)

– Hogy kísértés elleni védelem legyen. Isten ajándékát lehet rosszra is használni, ezért csomagolja be a házasság kötelékébe.

– Vigasztalás céljából. (2Sám 12,24) A Teremtő Isten ajándékát rontjuk meg, amikor a házasságban elutasítjuk a párunkat, vagy amikor szexuális kapcsolatot létesítünk olyan valakivel, aki nem a házastársunk. Isten ajándéka szent, a világ pedig vétkezik, amikor beszenyeezi azt.

A világ túlhangsúlyozza a szexet, a legtöbb terméket meztelen női testtel

reklámozzák stb. Ha a keresztyénség ettől elhatárolódva, a házasságban háttérbe helyezi, az szintén ellenkezik a Bibliával. „Ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akaratja, mi az, ami jó.” (Rm 12,2)

Hogyan maradhatok tiszta egy szennyes világban? Az ember valójában igazi szeretetet keres, de sokszor rossz helyen. Olyan erős bennünk a szeretet utáni vágy, hogy háttérbe szorítja a tisztaság iránti vágyat. Amikor a testi vágyakat választjuk a tisztaság helyett, tudatosan elutasítjuk, és megbántjuk Istent. Azt hisszük, hogy a testi kapcsolat kielégít bennünket, és hogy Isten valami jótól akar visszatartani. Pedig ha Isten törvényét megszegjük, csapdába csalnak saját kívánságaink. Az örökös testi vágyakozás ördögi körébe lépünk, és ezen az úton nehéz megállni. Végül pedig éppen annak a lehetőségét tesszük tönkre, hogy megtaláljuk azt, amire valóban szükségünk van.

Isten mércéje nagyon magas. (Ef 5.) A paráznaságnak még a látszatát is kerülni kell. Ha a tisztátalanság bekerül az életünkbe, egyre több területre áttérjed. Isten szemével kell néznünk a szexualitásra. Kultúránk egészen mást sugall: tegyük, ami jólesik; ne álljunk ellen a szexuális impulzusoknak. Ahogy más kísértések esetében is tesszük, ellen kell állnunk ezeknek! Gyakoroljuk az önmegtartóztatást! Tisztaságot csak Isten tud bennünk teremteni. Egyedül nem megy. Őt kérhetjük, hogy ébresszen bennünk szeretetet a gondolati tisztaság iránt, hogy érzéseink és cselekedeteink is tiszták legyenek. Isten azt szeretné, hogy a szexszel kapcsolatos gondolataink tiszták legyenek, és értékeljük a testi kapcsolat ajándékát.

■ A. L.

TERVEZÉS VAGY VÉDEKEZÉS

GONDOLATOK CSALÁDTERVEZÉSRŐL, FOGAMZÁSGÁTLÁSRÓL

– Hogy akarnak védekezni? – Hangzott el közel húsz éve egy budapesti szakrendelő házassági tanácsadó családvédelmi rendelésén. A molett, idősödő védőnő mereven nézte az előtte fekvő katonákat, föl sem nézett, koncentrált a helyes kitöltésre.

– Mi „ellen”? – kérdeztem vissza.

– Hogyhogy mi ellen? Hát a gyerekek ellen! – Csak ekkor emelte föl tekintetét és nézett megrökönyödve a szemembe.

– A gyerekek „ellen”? „Őellenük” nem szeretnénk védekezni! – válaszoltam.

Az idősebb hölgynek nem volt semmi bátorító, biztató mondata. Tanácsot sem adott a házasságra, szülői hivatásra készülő jegyespárnak, akik talán örömmel, talán szorongással várták az új életszakaszt. Mint fenyegető túlerővel szemben csatába induló, eleve kudarcra ítélt katonáktól kérdezte:

– Hogyan akarnak védekezni?

Generációk nőttünk föl ebben a szellemi környezetben. A gyermekek érkezése mint fenyegető kép lebeg előttünk, amely tönkretesz valamit. De mit? Anyagi jólétet, gondtalan jegyes éveket, karriert? Isten ígje azt állítja: „Bizony, az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.” (Zsolt 127,3)

– Hogy akarnak védekezni Isten ajándéka és jutalma ellen? – hangzik el a kérdés nap mint nap valójában.

A dilemmából való kivezető út a *családtervezés*, amelynek természetesen része lehet az adott időre szóló, megfelelő fogamzásgátlás alkalmazása is. A lényeg azonban a szívünkben van. Mi a motivációja a fogamzásgátlásnak: félelem vagy bölcs tervezés? Isten ajándékának a várása vagy annak elutasítása?

Isten teremtő ereje szeretetéből (agapé) fakad, amit az emberrel is megoszt első áldásában, parancsában:

„Szaporodjatok és sokasodjatok!” (1Móz 1,28)

„A teljes szeretet kiűzi a félelmet.” (1Jn 4,18) A félelem ott lakik, ahol nem lett teljessé a szeretet. A terhességmegszakítások és sokszor a fogamzásgátlás háttérben is a félelem áll. Isten terve, hogy az Ő tökéletes szeretetéből fakadó teljes életet éljünk, mindazokkal az ajándékokkal, gyermekekkel együtt, akiket ő ad nekünk (kölcson).

Isten szellemi sokszorozódásra is parancsot ad:

„Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet...” (Mt 28,19)

Nem szedünk-e szellemi fogamzásgátlót? Miért félünk az Evangélium hirdetésétől? A szellemi gyermekek nevelésétől?

Törjük hát le a félelem gátlásait, Isten szeretetében és bölcsességében tervezünk, és fogadjuk az Ő ajándékait, Ő megad hozzá MINDENT!

„De keressétek először az Ő országát és igazságát, és ezek is [ruházat, étel, anyagiak] mind ráadásul megadnak nektek.” (Mt 6,33)

Milyen módszerek léteznek? Megszakított közösülés, naptármódszer, hőmérővel történő ciklusmeghatározás, kondom, hüvelyi pesszárium, hormonális tabletták (kombinált vagy csak progeszteront tartalmazó), hüvelygyűrű, spermicid anyagok hüvelyi alkalmazása, esemény utáni tabletta, spirál, férfiak tablettája (kísérleti stádiumban), sebészi (végleges?) módszerek.

Keresztyénként azok a módszerek az elfogadhatók, ahol a hímvarsejt

és a petesejt találkozását előzzük meg. Több módszer ugyanis a megtermékenyített petesejt (új emberi lény) beágyazódását, vagyis további életfeltételeit akadályozza meg.

Bizonytalan (viszonylag gyakori fogantatás), de etikailag alkalmazható módszerek: megszakított közösülés, naptármódszer, spermicid anyagok alkalmazása, hőmérő. A különböző módszerek együttes alkalmazásával a hatékonyság fokozható.

Biztosabb és etikailag is elfogadható módszerek: kondom, pesszárium, hormonális fogamzásgátlók. A tabletták szedésének vannak bizonyos korlátai (elsősorban a trombózis fokozott veszélye), ezt mindenképpen szakorvossal kell tisztázni.

Etikailag aggályos, keresztyénként nem ajánlott módszerek: esemény utáni tabletta, spirál.

Komoly megfontolást igényel a sebészi módszer választása, mivel sok esetben ez nem visszafordítható meddőséget okoz.

Fontos megjegyezni, hogy védekezni valóban fontos a nemi betegségekkel szemben. A fogamzásgátló módszerek közül a kondom ugyan viszonylagos védelmet nyújt, de a vizsgálatok szerint ez sem biztonságos. Teljes védelmet egyedül a monogám házaséletem belül megélt szexualitás jelenthet.

Isten áldását kívánom, hogy az Ő szeretetéből fakadóan, bölcsen tervezve, áldott, boldog családokban nevelhessük föl gyermekeinket!

■ Dr. Gyóri Gábor

BEVEZETÉS

Ezt a cikket egy mosdatlan szájú, elvált ember írta. (Mt 23,2-3)

TISZTA SZÍVVEL

Ember tette: szándék – Isten cselekedete: akarat. A tiszta szív egyrészt azt a szándékot jelenti, amelynek mozgatórugója ebben a témában csakis a kétségbeesés lehet: „lázáros nincseink” bevallása, a „semmi siratása”. A tiszta szív: „a kincs, ami nincs”. (Rm 3,12; Zsolt 14,3) Ebben a Szodomában senki ne legyen tapintatos, elnéző, (korunk legbutább szavával szólva) toleráns, inkább lázadó, „szent mennydörgést” láttató, mely bátran tör be és támad „új időknek új dalaival”!

A tiszta szív Isten ajándéka, teremtő cselekedete. Ezért foháskodik a bűnös: „Tisztíts meg izsóppal, és tiszta leszek, moss meg engem, és fehérebb leszek, mint a hó. (...) Tiszta szívet teremt bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem!” (Zsolt 51, 9,12) Sem Isten könyörülő kegyelmével, sem megújító Szentlelkével nem rendelkezünk, csak imádkozhatunk érte. „Könyörülj rajtam kegyelmeddel, Istenem, töröld el hűtlenséget nagy irgalmaddal!”

(Zsolt 51,3) „Jövel, Szentlelek Úristen!” (EÉ 229,1)

ISTEN IGÉJÉVEL

A paráznság a Bibliában a szivtisztátalanságra, mely a szemünkön és a számon keresztül szennyeződik és szennyeződik. (1Móz 6,2; 1Móz 6,5; Mt 5,29; Mt 6,22-23; Mt 15,18) Jézus két igével figyelmeztet. Az egyik

megóv az elbizakodottságtól: „*Én pedig azt mondom nektek: aki kívánsággal tekint el vele szívében.*” (Mt 5,28) A másik megszabadít a kétségbeeséstől: „*Aki bűntelen közületek, az vessen rá először követ.*” (Jn 8,7)

KISKÁTÉVAL

„Istent félünk és szeretnünk kell, hogy tisztán és szemérmesen beszéljünk és cselekedjünk, hitvestársát pedig mindenki szeresse és megbecsülje.”

(Luther)

NE TÖRVÉNNYEL!

„Nemhogy a zord és könyörtelen ősatyák, próféták, bírák, királyok szigorúsága, de még Dávid zsoldáros szíve és Salamon pallérozott bölcsessége sem latolgatta: vajon Sionnak meddő asszonyai örömmel hoznák-e világra méhük gyümölcsét, szívesen adnának-e életet magzatjuknak, ha egyáltalán szülhetnének? Így aztán ki-ki elbocsáthatta magtalan feleségét.

Jogosan. Törvényesen. És embertelenül.”

(Pákolitz István)

NE KORSZELLEMMEL!

Az Ószövetségben paráznság alatt elsősorban az első parancsolattal szembeni bűnt értik, azt a vétket, amikor Isten népe mással jár. Krisztus szereti az egyházát (Ef 5,25), egyháza viszont hűtlenkedik. Ezt a magatartást nem menti a sok-sok „Jézus Krisztus által”, mint ahogyan a megcsalt feleséget sem békíti meg, ha a hűtlen férj „drágám-nak” becézve álságos csókolgatással csitítja.

A paráznság az a bűn, amelyet Krisztussal szemben követünk el! Ebbe az új, a réginél sokkal veszélyesebb pogányságba a világ is besegít, amikor Jézus tanítását lábbal tapossa, s a világ Megváltóját besározza. (2Pét 2,22) Dávid és Jonatán barátságából a homoszexualitás igazolására szolgáló alapige lett! Dávid Fia, Jézus paráznságból született (Jn 8,49), tanítása Indiából hozott „idegen” bölcsesség, a Jézust követő asszonyok tanítványsága „kapcsolat”, üres sírja „megtalált” csontokat őrző síremlék, váltságphalála tetszhalál, feltámadása családalapítás. Az apostol intelmének időszerűségét senki sem vonhatja kétségbe: „Mert jobb lett volna nekik, ha meg sem ismerik az igazság útját, minthogy azt megismerve elforduljanak a nekik adott szent parancsolattól.” (2Pét 2,21)

NE ELBIZAKODOTTAN!

Ki az tehát, „aki bűntelen közületek”? A töviskoronás Úr! „Törvénynek ő eleget tett.” (KÉ 350,3)

■ Weltler Sándor

LELJÜNK ÖRÖMÖT A TESTI KAPCSOLATBAN!

„Megteremtette Isten az embert a maga kép-
mására, Isten képmására teremtette, férfivá
és nővé teremtette őket. Isten megáldotta őket,
és ezt mondta nekik Isten: Szaporodjatok,
sokasodjatok, töltsétek be, és hódítsátok meg a
földet. Uralkodjatok a tenger halain, az ég
madarain és a földön mozgó minden élőlé-
nyen!” (1Móz 1,27-28)

„Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ra-
gaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté.”
(1Móz 2,24)

Isten nemcsak megteremtette az embert,
hanem ellátta minden jóval. És
ebben ott volt az ő test szerinti párja,
Éva is.

A szexuális közösség a házasságon belülre
teremtett. Isten látta, hogy valami
hiányzik Ádám életéből, ezért kapta
Évát, és benne fölismerte azt az aján-
dékot, amely őt teljessé tette ebben az
értelemben is. Szexuális közösséget
gyakorolhattak, és ilyen mó-
don tölthették be kül-
detésüket. Isten
ehhez örömet
is adott,
és

ezáltal
kiteljesíti
az életünket.
Az ember a sze-
xuális életét nem a nyil-
vánosság előtt éli. Isten azt szeretné,
hogy a szex elrejtett legyen, két ember
bensőséges titka. Senki előtt nem kell

a testünket lelepleznünk, egyedül a
párunk számára készítettet el. Ha
valaki kacérkodik idegen férfiakkal,
vagy teszi a szépet idegen nőknek,
akkor kibújik abból a közösségből, amit
Isten készített el a számára. Aki mégis
enged a kísértésnek, bűnös, házassá-
gon kívüli kapcsolatba kerülhet.

Az „egy test” azt is jelenti, hogy kölcsönösen
elfogadjuk egymást minden tulajdonságunk-
kal együtt. Nem lehetnek titkaink egy-
más előtt. Először lelki értelemben
kell levetköznünk. Ha volt előző kap-
csolatod, akkor az derüljön ki, mert ha
a másik tud erről, és tudja azt, hogy
emiatt sebezhető vagy, akkor tekintet-
tel tud rád lenni. Túl ezen pedig, hívő
emberek számára lehetőség ez arra is,
hogy odaálljanak az élő Isten elé, és
kérjék az Ő bocsánatát. Fontos, hogy
lássuk: Isten a sexualitást nem öncélú
feladatként adta.

Bűn, ha valaki csak a saját kielégülését
keresi a szexuális közösségben. Ha a
magam kielégülése a cél, az automati-
kusan feltételezi, hogy a másiké csu-
pán másodlagos. De ha a páromra úgy
tekintek, mint akinek egyedül én
tudom megadni azt, hogy élvezze a
szexuális közösséget, akkor en-
nek megfelelően azt
keresem, hogy mi
az, ami neki
jó. A szexu-
alitás a kom-
munikáció
mélyrétege.
Akkor ju-
tunk el
igazán a
kielégü-
léshez,

hogyha lelki síkon már megvan a közös-
ségünk, ha a gondolataink azonos srófra
járnak, ha vannak közös terveink.

Fel kell készülnünk a szexuális közös-
ségre. A házasságon belül megvannak a
megfelelő jelek, amelyek tudósítják a
másikat arról, hogy bennünk most egy-
kicsit nagyobb töltés van ebben az irány-
ban. Egy jó beszélgetés után az ember
szívesen hajlik arra, hogy a meghitt
együttlét a testi közösségben folyta-
tódjék.

A sexualitás kifejezetten időigényes.
Amikor este megpróbálunk időt szen-
telni neki, akkor már többnyire fárad-
tak vagyunk. Rengeteg olyan apró fe-
szültségforrás van, amelyek megakadá-
lyozzák, hogy felszabadultan, teljes ér-
tékű szexuális örömet élhessünk át.
Hiszen az az asszony, aki az együttlét
közben arra gondol, hogy tele van a
mosogató, és nem készítette be Pistike
nem-tudom-melyik könyvét a holnapi
napra, az nem tud odafigyelni a párjára.
Előbb-utóbb elveszti a ritmust, és or-
gazmus nélkül marad. S ha huzamosan
nem tud kielégülni, egy idő után nem
lesz kedve a szexuális közösséghez. Ez
pedig a férfiakat is kiszolgáltatottá
teszi, hiszen hogyha a rendszeresség
elmarad a szexuális közösségből, akkor
a férfiak kísérhetőbbek lesznek.

A kezdeményezés általában a férfiak
sajátsága. Ők azok, akik hamarabb izga-
lomba jönnek. Az asszonyok inkább
viszonozzák a férfiak kezdeményezé-
sét. Ez a szeretet területén is így mű-
ködik. Ha egy férfi szeretetet közvetít
a megjelenésével, a feleségéről való
gondoskodásával, akkor ez az asszo-
nyokban többszöröződik, és ezt sok-
szorosan visszaadják. Ez kiárad az
egész családra. Így jön létre az a bizo-

nyos fészek-meleg, amiben mind a ket-
ten – sőt a gyerekek is – jól érzik ma-
gukat.

A férfiaknál a kezdeményezés általában
a látványból indul ki, például meglátja
a feleségét a csinos ruhájában. Ugyan-
akkor tudjuk, hogy a nők nem a lát-
ványtól „indulnak be”. Viszont ha meg-
érintem, mintha villámlás szaladna vé-
gig a testén. Nagyon különböző a két
nemnél a szexuális ingernek a lefutása
is. A belső feszültség végpontja az or-
gazmus, a kielégülés. A férfiaknál az
ejakuláció, a nőknél pedig az a bizo-
nyos G pont, amely a szexuális közös-
ségnek a csúcspontja lehet.

A férfiaknál ez viszonylag gyors folya-
mat. Egy asszony számára a szexuális
töltés felfutása sokkal lassúbb. A férfi
ezen a téren olyan, mint egy motorke-
rékpár: beindítják és a néhány perc
múlva már százhuszszal lehet vele ro-
bogni. Ezzel szemben a nő a gőzmoz-
donyra hasonlít. Egy hideg gőzmoz-
dony elindulásához hét óra fűtés kell.
De a gőzmozdony is tud százhuszszal
menni, sőt még többel is. A feleségünk
is képes ugyanarra a szexuális fordulat-
számra, csak fel kell pörgetni erre.
Ezért kell megismernünk társunkat, és
tudnunk, mi az, ami örömet szerez ne-
ki. A jó szexuális közösség nem azzal
fejeződik be, hogy mind a ketten jól-
laktunk, és eljutottunk az orgazmusig,
hanem utána megbeszélhetjük, mi az,
ami jólesett. Nem szabad szégyenlős-
nek lenni!

A férfiak feltétlenül kielégülésre vágy-
nak. Egy férfi kudarcént éli át, ha a
szexuális együttlét kapcsán nem jön
létre az ejakuláció. Egy asszony számá-
ra pedig a helyzetnek a hangulata fon-
tos, az együtt átélt öröm, az elrejtett-

ség, az, hogy átérzi a párja szeretetét.
Azt a kedvességet, ahogy a férje a tes-
téről beszél. S itt gondoljunk az Éne-
kek Éneke 7. részére. Ki az, aki manap-
ság érti ezeket a képeket, hogy „hasad,
mint gabonaasztag”, vagy: „szemed,
mint a hesbóni halastavak”? Milyen jól-
esik az asszonynak, ha tudunk ezekről
beszélni! Ugyanakkor a férfiak számára
a tisztelet és az elismerés tükröződjön
vissza a szexuális közösség kapcsán.
Viszonzása ez annak a szeretetnek, ami
a férfi részéről a kedveskedés.

A szexuális kommunikációt tanulni
kell. Nyugodtan szánjuk rá az első évet
arra, hogy megismerjük egymást ebben
a tekintetben is, hogy mi jó a másik-
nak. Mik azok a pozíciók, amelyek jól-
esnek és így tovább.

Vannak olyan keresztyén csoportok,
akik a szexet szennyes vagy legalábbis
kevésbé fontos dolognak tartják. De
vegyük észre, hogy Pál apostol nem
véletlenül foglalkozik nagyon sokszor
ezzel a kérdéssel. Például azt írja, hogy
„a feleség nem ura a maga testének, hanem a
férje; s ugyanúgy a férj sem ura a maga
testének, hanem a felesége.” Még hozzáteszi
azt is, hogy „ne fosszátok meg egymást ma-
गतoktól, legfőbb közös megegyezéssel egy
időre, hogy szabaddá legyetek az imádkozás-
ra” (1Kor 7,4-5). Azaz a tartózkodás-
nak, amikor nem élünk szexuális éle-
tet, nagyon fontos oka van: az Istennel
való közösség gyakorlása. Amikor el
kell csendesednünk Isten előtt, akkor
lehet az életünknek egy olyan sza-
kasza, hogy akár szexuális bűnt is tar-
tunk. Az a tapasztalat, hogy a tartós
szexuális kielégületlenség előbb-utóbb
rest üt a legszilárdabbnak hitt házasa-
társi egységen is, ezért rendszerességre
kell törekedni ezen a téren is.

Mi van akkor, hogyha valamelyikünk
számára nem élvezetes a szexuális kö-
zösség? Ez előfordulhat. A férfiak
ilyenkor indokolatlanul sok időt tölte-
nek a munkahelyükön. Az újságok kö-
zött feltűnnek bizonyos szexuális tölté-
sű lapok. Az állandó fáradtság gátolja
a szexuális közösségben az embert. De
mindez az asszonyokkal is előfordul.
Hol ez fáj, hol az fáj, mindig menstruá-
ciós idő van. Most nagyon fáradtak,
most ezt kell megcsinálni, máskor azt.
Ilyenkor nincs más lehetőségünk, mint
az, hogy bevalljuk kölcsönösen egymás-
nak, hogy mi az, ami miatt ezek a dol-
gok most így mennek. És próbáljuk
meg együtt az élő Isten előtt megval-
lani, mik azok a mulasztások és akadá-
lyok, amik elválasztanak bennünket
egymástól.

A sexualitás nemcsak a fiatal korra el-
készített örömforrás az ember számára,
hanem később is természetes velejáró-
ja az életünknek. Az időskori szexuális
közösség legnagyobb ellensége az inti-
mitás hiánya. A verbális kommunikáció
elszegényedik, az egymással töltött idő
ritkul. Azt is meg kell tanulniuk az
idősebbeknek, hogy kezdeményezni
már nemcsak a férfiaknak lehet. És
lehet, hogy újra kell tanulnunk a kom-
munikációt. Mert sokszor elfelejtjük a
mindennapok terhei között azt, milyen
jó beszélgetni. Talán már azt is elfelej-
tettük, amit fiatalon gyakoroltunk,
hogy együtt leültünk a Biblia mellé,
közösen olvastuk, együtt imádkoz-
tunk, és így indul-
tunk az új nap-
nak.

■ Dr. Tolnay Lajos

ÖNCSONKÍTÁS ORSZÁGOSAN

Fiatal nők már 18 évesen (vagy ha nem, akkor 26 évesen) meddővé operáltathatják magukat. Micsoda lehetőség! Többé nem kell aggódnia a teherbeeséstől, már előre meg lehet szabadulni a gyermekgondozás terhétől, szabadon lehet élvezni a szexet bármikor és bárkivel (!), mert nem kell félni attól, hogy kiderül egy futó kapcsolat.

De ne álljunk meg itt! „Ha lúd, legyen kövér” – mondja a népi bölcsesség. Megszabadulhatnánk a kezünktől is, hogy ne kelljen dolgoznunk. Vagy ez talán mégsem lenne jó, mert akkor másoknak, az ép kezűeknek kellene gondoskodniuk rólunk? De hiszen a meddővé operált nőket is nyugdíjas korukban azoknak az asszonyoknak az unokái fogják eltartani, akik napjainkban is vállalják a viselőség terhét, a szülésfájdalmát és a gyermeknevelés gondját. Úgy látom: többről van itt szó néhány szabadelvű nő önző és rövidlátó gondol-

kodásánál. A termékeny korban, a testi veszélyeztetettség oka nélkül végrehajtható meddővé tétel ötlete, amit a liberális politika is támogat, csupán tünet: társadalmunk lelki betegségének a tünete.

Ennek a betegségnek ezt a nevet adnám: *lelki szürkehályog*. Ugyanis zavaros lett a lelki szemünk lencséje, mert nem látjuk tisztán sem azokat az erőket, amelyek a jelenünket határozzák meg, sem azokat, amelyek a jövőnket alakítják.

Nem lát tisztán az az ember, aki nem veszi észre, hogy az igazi öröm többnyire teherviselés és szenvedés közepe születik. Fáradtságos munka kell ahhoz, hogy jó termést hozzon a föld. Sok tanulás és akadályokat legyőző, kitartó kutatás jutalmaként jön létre a tudományos eredmény. Munkával sajátítja el a művész is a megfelelő technikát, és sokat szenved, amíg megtalálja a kifejezésnek azt a módját, amely a

lelkéből feltörni igyekvő üzenetet hordozza.

Kétségtelen, hogy élvezettel jár az evés-ivás, vagy akár a drog keltette kábulat, de az *öröm* más. Az örömlányok legfeljebb élvezetet adnak, nem örömet. *Örömet* a jól végzett munka, a küzdelemmel elért siker, a kétségek és várakozások után fölsimert kölcsönös és kitartó szerelem okoz, és az az élmény is, ami gyermekünk testi és lelki fejlődésének nyomon követésével jár.

Az örömtől fosztják meg magukat azok, akik meddővé tétetik magukat.

A lelki szürkehályoggal sújtottak természetesen a jövőt sem látják. Az ideig-óráig tartó könnyebb élet ígéretében nem látszanak az idősödő ember magányos órái, amikor olyan jól esne, ha megszólalna a telefon: „Mama, hogy vagy?”

Ha szemügyre vesszük a lelki szürkehályog más tüneteit is, az is kiderül, hogy ez a kór nemcsak az egyént, hanem egész népünket pusztítja. Ilyen tünet a tömegesen végrehajtott művi abortusz (50 év alatt több mint 6 millió), a viszonylagos jólét kölcsönökkel fenntartott egyensúlya, az erdők kiirtása, a vizek és a levegő szennyezése a közvetlen haszon érdekében és még sok egyéb.

Az erkölcsileg megromlott Jeruzsálemről (a megesett „lányról”) mondja a próféta: „*Ruhája szegélye piszkos; nem gondolt a jövőre. Szörnyű mélyre süllyedt, nincs vigasztalója.*”

(JSir 1,9) Azt sejttem, hogy ez a kijelentés a mi népünkről is szól.

Dr. Pálhegyi Ferenc

Előzetes megjegyzés – utólag: 2006. március 22-23-án Dobogókőn a Magyar Katolikus Családegylet és még négy másik szervezet „Gazdaság – Családbarát Társadalom – Családbarát Egyház” címmel Nemzetközi Konferenciát szervezett. A konferencia második napján „Családbarát lelkészek felkészítése” témában a három történelmi egyház teológiai akadémiáinak vezető képviselőivel kerekasztal-beszélgetés volt. Erre készült alábbi hozzászólásom. Ezt előzetesen a konferencia szervezőjének meg is mutattam, aki azonban hozzászólásomat elutasította. A témát – s egyházi keretben – azért tartottam fontosnak, mivel sokat szenvedett népünk még lélegzethez sem jut, hogy szenvedéseit feldolgozza. A gyermekvállalás korába jutó ifjúságunkat pedig a mai társadalom sem segíti abban, hogy a szenvedés személyes emberfejllesztő üzenetét megértse, és azt úgy vegye fel sorsába. Én úgy érzem, hogy lelkészeink a gyülekezetek ifjúságának ehhez erőt és példát adhatnak. Olvasóinkra bízunk, hogy eldöntsék: időszerű-e, helyénvaló-e hozzászólásunk.

KERESZTVÁLLALÁS NÉLKÜL NINCS GYERMEKVÁLLALÁS

A gazdasági fejlődést segítő intézkedések szükségesek, de nem elégséges feltételei a család erősítésének. A család értelme: a gyermek. A népességfogyás megállításának és megfordításának kritikus mozzanata: a fiatalok lelkében végbenő, a terheket is vállaló, elszánt és felelős gyermekvállalási döntés.

Ma szinte minden ez ellen szól. Pedig a gyermek, „az égi réten közösen szakított virág”, az életnek mindig megújuló csodája – az élet legtisztább örömforrása. Igaz, olykor megfáradásunknak, de

ugyanakkor megújulásunknak is a forrása. Ezzel ellentétben ma mindannyian egy mesterségesen gerjesztett bizonytalanságban élünk, amelyben a közvélekedés a gyermeket felesleges nyűgnek tartja, s ezért a fiatalokat a szingli életre kívánja rábeszélni. Ennek érdekében a közoktatás az iskola első osztályától kezdve tudatosan leszoktat minden akarati erőfeszítésről. A média a gyönyörrelvű hedonizmus propagálásával hamis képet nyújt a valóságról, s leszoktat az akadályokkal szembenézni bátorságról. Az élet- és természetellenes jogalkotás megkönnyíti a kábítószerező-fogyasztást, pártolja az ösztönbeteg párkapcsolatát, az életcsíra elpusztítását, sőt – az önkéntes meddőséggel – az életgyökér kiirtását.

Ha a fiatalokat segíteni akarjuk, akkor a teljes életről szóló és igaz képet kell – az élet napfényes és árnyékos arcát együtt – eléjük tárni. Hiteles életplédák alapján tapasztalhatják meg, miben áll az igényes boldogság, de nőjenek hozzá a nehézségek leküzdéséhez is. A boldogság ezerarcú: az ember harmóniája a természettel, önmagával, más emberekkel és a transzcendens világgal, Istennel. A boldogság forrása

bennünk, a lelkünk legmélyén van. Hiába kergetjük a külső világban, el nem érhetjük. A boldogság talál ránk, s ezért már tehetünk valamit. Ez a valami: minden, ami hozzájárul ahhoz, hogy értelmes feladatokkal értelmet adjunk az életünknek, hogy egészséges életvezetéssel igaz emberségre jussunk úgy, hogy közben a csalódásainkat feldolgozva a szívünk fiatal maradjon. Ez lehetséges. Így válik meggyőződésünk: a boldogság az életnek számunkra a gyermekvállalással s megszületésével elérhető teljessége.

Sokgyermekes szülők vallhatnak sorukról. Egyikünknek sem volt előre borítékolva a biztos jövő, mégis úgy érezzük, hogy jobb az életünk – nem könnyebb, jobb – mint azoké, akik egyedül maradnak. Testvéreink törekvése Erdélyben, az „Áldás – Népeesség” mozgalom is ezen alapul. A keresztvállalás erőforrás; nagypéntek nélkül nincs húsvét.

Az egyetlen helyes megoldás: a gyermekáldásban kiteljesülő családpolitika.

Dr. Rókuszfalvy Pál

MIT MOND A BIBLIA – A SZEXUALITÁSRÓL?

hát eleve férfi és nő, s kettejük egyesülése valójában a „felek” kiteljesedése egyé. Ezt az egyesülést ráadásul azzal az áldással koronázza meg Isten, hogy ezzel bevonja az embert teremtő munkájába is, és részt vehet egy új élet létrehozásában: az egyesülés tehát olyan teremtő aktus, amelyet Isten két, egymástól nem független embernek szán, s akik egymás nélkül mindegyik nem is képesek.

A szexualitás a bűntudat egyik hagyományosan érzékeny területe, amit éppúgy lehet betegséggé fokozni, mint felelőtlenül lebecsülni. A bibliai első bűneset – és nyomában a tökéletes teremtési harmónia összetörése, „a Paradicsom elvesztése” – mégsem szexuális eredetű, hanem az ember Isten iránti bizalmának és odaadásának a csődjé. Első látható következménye viszont éppen az, hogy Ádám és Éva egyaránt rádöbben, hogy meztelen, s nemi jellegzetességeiket takargatva keresnek bűvhelyet Isten és önmaguk előtt. Nemiségük tehát – habár addig is adott volt – most problémává lett a számukra, és összetartozásuk harmóniája is megbomlott: „*vágyakozol férjed után, ő pedig uralkodni fog rajtad*” (1Móz 3,16b) – mondja Isten Évának. Mai világunkban ugyan a vágyakozás nem csupán a nők és az uralkodás nem csupán a férfiak privilégiuma egy-egy kapcsolaton belül, a lényeg azonban világos: a szexualitás része lesz a világ egyre zűrzavarosabb viszonyainak, amelyben az ember nem képes többé tisztán eligazodni. Van-e ebben a helyzetben segítség? Van-e Istennek olyan ígéje, amely támaszt jelenthet? Isten az életet vé-

delmező rendelkezések sorával siet az ember segítségére, amelyekben a nemi életnek is világos határvonalat akar rajzolni. A „*Ne paráználkoddj!*” (2Móz 20,14) parancsa ugyanis nem elsősorban megfosztani akarja az embert valamitől, ami jó, hanem távol tartani olyan külső és belső összeütközésektől, amelyek mérhetetlen szenvedést okozhatnak önmagának és másoknak. Itt nem csak a házasságtörés formális tiltásáról van szó, sőt nem csupán a nemi vágyak és lehetőségek gátlás nélküli kiélésének tilalmáról, hanem arról a lelkiütről, amikor az ember állandóan sodródik, mert „*eszi a fene*”. Nem véletlen, hogy az Isten tiszteletével szembeni visszaéléseket is rendre paráznaságnak nevezi a Biblia, amihez ellenállhatatlanul vonzódnak azok, akik annak gravitációs mezejébe sodródtak. Ezzel szemben a parancsolat – kiegészítve azzal, hogy „*Ne kívánd felebarátod házastársát!*” (2Móz 20,17) – azt az intim szférát védi, amelyben viszont ki-kiegyet – a magát – jó lelkiismerettel és odaadó szerelemmel kívánhat. Isten tehát ezt a többet akarja védelmezni. Jézus aztán ebben a kérdésben is élére állítja a garast. Arról beszél, hogy „*aki kívánsággal tekint egy asszonyra*” – vagy nő esetében egy férfira, tehetjük jó lelkiismerettel hozzá – „*már paráznaságot követett el vele a szívében*” (Mt 5,28). Ez a kérlelhetetlen megállapítás nem jelenti azt, hogy a keresztyén ember ezen felbuzdulva maradéktalanul elkerülheti a paráznaságot, és végképp nem akarja elmosni azt a különbséget, ha valaki ténylegesen engedett is a paráznaságnak. Azonban Jézus is megállapítja a tényt, hogy a szexualitás ré-

sze az emberi világ és élet zűrzavarának, amiben az ember tényleges isteni támogatásra, gondviselésre szorul. Egyszerre erősíti meg, hogy az embernek uralkodnia kell a kísértés felett, de számolhat Isten irgalmas áldásával is, ha

testté legyen, ahhoz kapcsolatuknak arányosan kell kiteljesednie a szeretetszerelem minden dimenziójában. De mi történik akkor, ha mindez nem sikerül? Aligha létezett olyan ember, akinek a szexualitás olykor ne jelentett

VI. parancsolat: Ne paráználkoddj!

helyesen él a szexualitással. Lehetetlen észre nem venni, hogy a Szentírás a szexualitást nem csupán a külsőhöz köti, habár nem becsüli alá annak fontosságát és hatalmát. Két ember nemi kapcsolatában azonban az erősz (erotika, vonzó szerelem) mellett helyet kell kapnia a filozofnak (kedvel, szeret valakit) és az agapének (önátadó szeretet) is. Az ember csak ebben az összetettségben találhatja meg azt az ajándékot és áldást, amit csak életének természetes szexuális meghatározottsága révén kaphat meg. Az ugyan lelki alkat és vérmérséklet kérdése, hogy valaki hisz-e abban, hogy két ember eleve és kizárólag egymásnak rendeltetett vagy sem, de hogy két ember bibliai értelemben társsá és egyben – a szó teljes értelmében – egy

volna feszültséget és bukást, hanem csak és kizárólag harmóniát. Isten karbantartó eszköze itt is a bűnbocsánat az őszinte bűnbánónak, amely életet ápol, tart és újít meg. Tudjuk, hogy a gyakorlatban nem minden, gyengeségeinkben sérült kapcsolat menthető, mégis reálisan számolnunk kell a bűnbocsánat valóságával – őszinte igyekezet mellett meg kell tanulnunk megbocsátani másoknak és önmagunknak is. Ebben is megízlelhetjük annak a világnak az előízét, ahol majd Isten helyreállít mindent, ami ma még ellentmondások feszültségében él.

Dr. Korányi András

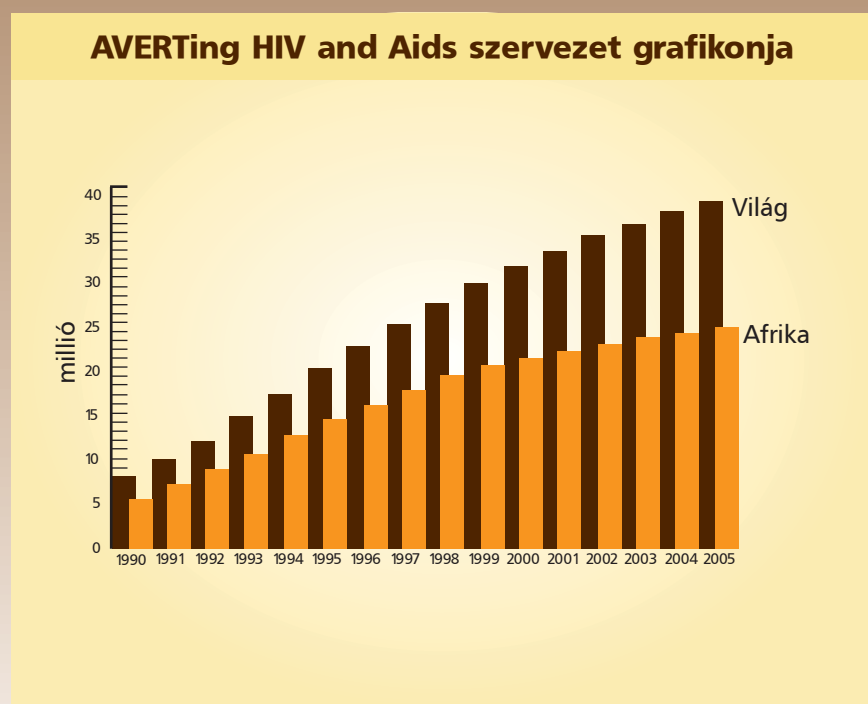
RÉSZLET EGY HIV FERTŐZÖTT BOLÍVIAI PAPLÁNY VALLOMÁSÁBÓL

„2001 márciusában vidékre utaztam, hogy doktori dolgozatomhoz kutatást végezzek. Ott csípett meg egy rovar. A helye csúnyán begyulladt, elfogyott az erőm, az orromból is ömleni kezdett a vér. A családommal arra gondoltunk, hogy maláriát kaphattam. De a laboratóriumi vizsgálat mást mutatott ki: HIV pozitív! Nem akartam elhinni. Semmivel sem éltem szabadosabb szexuális életet, mint a korombeli diáklányok, sosem drogoztam. Az első gondolatom az volt, ezt nem mondhatom el a szüleimnek! Mi lesz velem? Meg fogok halni? (...) Sírta, depressziós lettem, hónapokig gyötörődtem, hogy a családom ki fogtaszítani. Aztán mégis tudomásukra hoztam. Levelet írtam a szüleimnek, amit a nővéremmel küldtem el. Nem felejttem el, milyen könnyáztatta arccal fogadtak. Dehogys taszítottak el, ki-

tárt karral fogadtak. Azt mondták, nem érdeklő őket, hogy mi történt, csupán mellettem akarnak állni, támogatni az utolsó napig. A Bibliában az áll: „*Ahogy az atya megkönyörül a fián, úgy könyörül meg az Úr az istenfélőkön*” (Zsolt 103,13). Ekkor értettem meg először, hogy az a szeretet, amellyel a szüleim fogadtak, Isten szeretetének a tükröződése. A HIV pozitív diagnózis Istenhez vezetett újra. Ő szabadított meg a szégyenemtől, az állandó önmarcangolástól. Békességre, bűnbocsánatra találtam, reményességem lett. Mennyei Atyám vigasztalt nyomorúságomban. Nekem ígérte az örök életet, erőt adott a folytatáshoz. „*Még ha a halál völgyének árnyékában járok is nem félek, mert Te velem vagy*” – olvastam akkoriban a 23. zsoltár sorát. Megértettem, semmi, még az AIDS sem szakíthat el Isten szereteté-

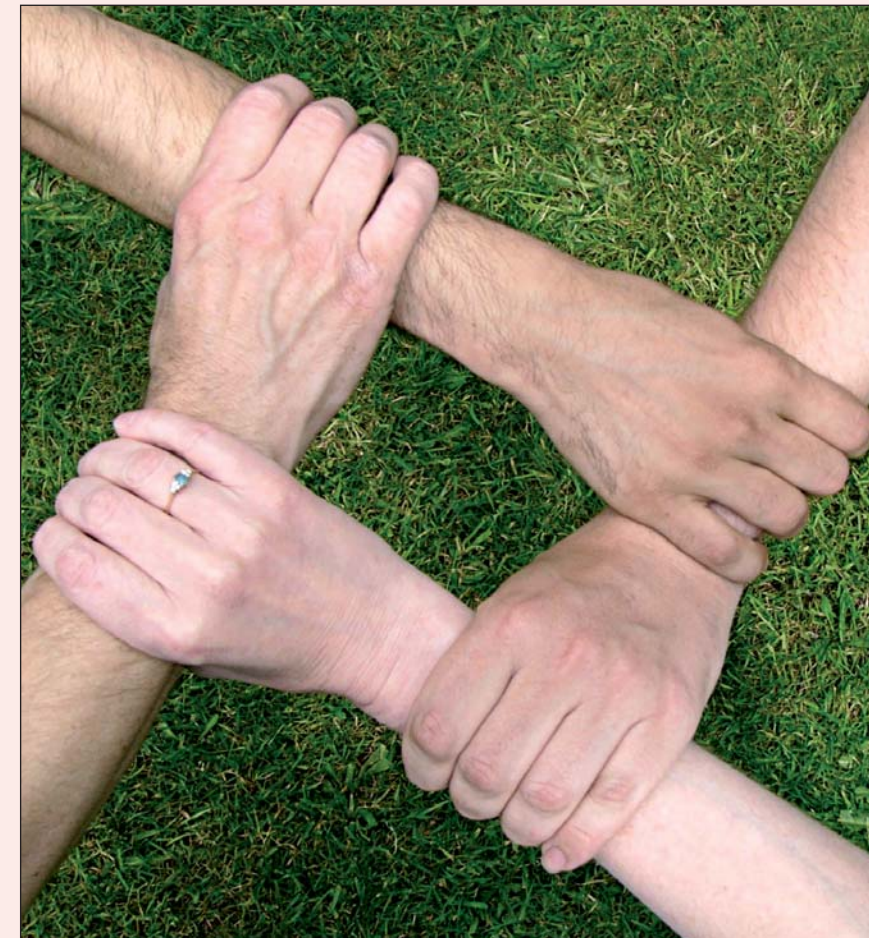
től. (...) Találkoztam aztán más HIV fertőzöttekkel. Tudom, milyen testi, lelki kínt szenvednek. Én kiváltságos helyzetben voltam, a családom nem tagadott meg. De ők gyakran egyedül halnak meg, anélkül, hogy lenne reményességük. Felismertem, Isten közénk küld szolgálni. (...) Jelenleg nem szedek gyógyszert. Ezek a készítmények nagyon drágák, itt Bolíviában senkinek sincs rá elegendő pénze. A HIV vírus újratermeli magát a testemben 37 óránként. Az orvosi diagnózis azt mondja, napról napra gyengülök. Én azonban tudom, hogy az Úr támogat engem, Azt ígérte nekem: „*Elég néked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.*” (2Kor 12,9) (A bizonyágtétel az EVT IX. Nagygyűlésén hangzott el 2006 februárjában)

A fejlődő országokban 6,8 millió embernek lenne szüksége életmentő Aids elleni gyógyszerre. Közülük csupán 1,68 millió jut hozzá. Támogatásunkkal – ha csepp is a tengerben – a Nairoiban élő rászorulókat segíthetjük meg. Az EKME 2006 decemberében „150 Ft-os mozgalom” címmel elindította adománygyűjtő akcióját. Az összeg jelzi, hogy ennyibe kerül egy orvosi vizsgálat Kenyában. A karácsony előtt összegyűlt adományt, 80 ezer Ft-ot már el is juttattuk a rászorulókhöz. Megköszönjük az eddig érkezett támogatásokat, de bátorítunk is, minél többen csatlakozzanak mozgalmunkhoz!
EKME számlaszáma:
11711034-20804538

ÖNKÉNTES DIAKÓNIAI ÉV FIATALOKNAK

Az Önkéntes Diakóniai Évben fiatalokat szeretnénk megszólítani, akik szolgálni és tanulni szeretnének. Szolgálni diakóniai intézményekben, missziós munkaterületeken, gyülekezetekben.

környezetükhöz, ki kell ismerniük annak a közösségnek a szokásait. Meg kell tanulniuk, hogy a fogadó közösség élete esetleg egészen eltér attól, amit otthon láttak és tapasztaltak. Mégis tiszteletben kell tartani azokat. Ez hosszú tanulási folyamat, amiben megéled a hit, próba alatt áll az a fiatal is, aki erre vállalkozik. Az önkéntesek egymással is kapcsolatban vannak, rendszeresen szemináriumokon vesznek részt, melyet az Önkéntes Diakóniai Év iroda szervez. Itt kicserélik tapasztalataikat, támogatják egymást, közösségben vannak. Ebben a programban éves szinten körülbelül 100 fiatal vesz részt. A szolgálati idő szeptemberben kezdődik, az önkéntesek szállást, ellátást és némi zsebpénzt kapnak. Vannak önkénteseink, akik Magyarországon, Erdélyben, Kárpátalján vagy akár Nyugat-Európában szolgálnak. A program ökonomikusan működik, de két egyház támogatja: a Magyarországi Evangélikus és a Református Egyház.

■ Závodi Emese református lelkész

A szolgálatnak természetesen sok fajtája van. Ebben az ifjúsági programban elsősorban a felebarát megsegítéséről van szó, abban az értelemben, amiről Jézus maga beszél: „*amennyiben megcselekedtélteket egyvel az én legkisebb atyámfiai körül, énvelem cselekedtetek meg*” (Mt 25,40). Olyan szolgálati területekre küldünk fiatalokat, ahol szükségben, nehézségek között élő embereknek segíthetnek egy éven keresztül. Ezért ez a szolgálat egy nagyon intenzív tapasztalat,

mert elhivatottságot és elkötelezettséget igényel. Az a fiatal, aki az önkéntes évre jelentkezik, egy éven keresztül ugyanazon a szolgálati helyen dolgozik, megismeri a helyi közösség életét, tapasztalja az ott élő emberek mindennapi életét, és a szó legjobb értelmében, segít, jelen van és támogat. De hitünk szerint azonban az önkéntes nemcsak szolgál, hanem tanul is. Sokan először küzdelmesnek találják a munkát, hiszen az önkéntesek napi 7 órában dolgoznak, hozzá kell szokniuk új

Önkéntes Diakóniai Év
1146 Budapest, Abonyi u. 21.
Tel.: (1) 460 0706
E-mail: ode@zsinatiiroda.hu

AKARTOK-E GYEREKET?

Beszélgetés Ulrich Parzanyval

A keresztyéneknek megújulásra van szükségük – vallja napjaink egyik legismertebb igehirdetője, ULRICH PARZANY, aki 2006 decemberében hazánkban járt. A német evangélikus lelkész nevét legtöbben a Pro Christ műholdas evangelizációról ismerik.

Szinte mindenütt növekvőben van a keresztyénség, kivéve Nyugat-Európát, ezért itt óriási szükség van a megújulásra. Ehhez az kell, hogy újra odaforduljunk Krisztushoz, naponta tanulmányozzuk és alkalmazzuk a Szentírást, valamint felismerjük, mi a konkrét feladatunk ebben a világban.

Hogyan kapott elhívást az evangelizációs szolgálatra?

15 évesen jutottam személyes hitre, és rögtön világossá vált számomra, hogy a hitemet nem szabad magamnak megtartanom, ezért bekapcsolódtam az ifjúsági munkába. Akkor még nem állt szándékomban lelkipásztorrá válni, hiszen meggyőződésem, hogy minden keresztyének a saját hivatásában kell Krisztus tanúságtevőjének lennie. De aztán egy bizonyos helyzetben az Úr világossá tette számomra, hogy a teljes idejű lelkészi szolgálatnak kell szentel-

nem magam. És akkor elkezdtek mások is meghívni, mert azt gondolták, hogy az a mód, ahogyan prédikálok, segíthetne más embereknek. Így már negyven éve annak, hogy ilyen előadásorozatokat tartok Németországban és más országokban is.

Ezek az evangelizációk egyszeri alkalmaik vagy egy folyamat részei?

Ha a gyülekezetekben az evangelizációs sorozatot nem előzi meg előmunka, és nem követi utómunka, akkor az egész nem ér semmit. Sajnos ez azért előfordul. Tapasztalatom és meggyőződésem, hogy egy ilyen héthézes előzetes előkészítés szükséges; és itt most nem a szervezés előkészítéséről beszélek, hanem arról, hogy az egyes gyülekezeti tagok célzottan kapcsolatok építenek ki világi emberekkel. Érdeklődést kell mutatni a szomszédok, munkatársak iránt, mert ilyen

megalapozás után várható csak el, hogy nem utasítanak el egy evangelizációra szóló meghívást.

Azután pedig a gyülekezetnek késznek kell lennie a változásra. Olyan ez, mint egy gyermek születése. A kisbaba teljes mértékben felborítja a család addigi életét, hozzá éjszaka is kétszer-háromszor fel kell kelni. Jézus szerint az az ember, aki hitre jut, olyan, mint egy újszülött. Az én kérdésem tehát a gyülekezetek felé nagyon egyszerű: akartok-e gyereket, ill. ennek érdekében mennyi változásra vagytok készek? Az, aki nem kész arra, hogy istentiszteleti rendjében és programjaiban változás történjen, az gyakorlatilag nem akar gyereket. Ha ez a helyzet, akkor ott semmit nem használ egy evangelizációs sorozat. Ez képezi a gyülekezetek számára a legnagyobb kihívást.

Legutóbbi magyarországi tartózkodása során lelkészekkel is találkozott.

Arra kaptam felkérést, hogy az evangelizációról és misszióról beszéljek. Szóltam a teológiai, bibliai alapokról, ill. ezek gyakorlati következményeiről. Különböző felekezetek lelkipásztorai voltak jelen, s az előadás után nagyon érdekes vita alakult ki. A legsúlyosabb kérdés az egymással való együttműködés volt. Ott van a félelem, hogy egy ilyen együtt munkálkodás során az egyik egyház esetleg elcsábítja a másikat a tagjait, ugyanakkor teológiai problémák is felmerülnek, mint pl. keresztség vagy bemeztetés kérdése, vagy

Ulrich Parzany hallgatósága Kiskőrösön

a Szentlélek munkája. Természetesen nem volt lehetőségünk nyugvópontra jutni ezekben, de azt mindenképpen megállapítottuk, hogy ha a keresztyének hatással akarnak lenni Budapestre, akkor hosszú távon bizalmat kell kiépíteniük egymás felé.

Beszámoltam más városokban szerzett tapasztalataimról is. Van olyan hely, ahol a különböző felekezetek lelkipásztorai 10 éven keresztül rendszeresen összejöttek egy „imareggelire”, hogy beszélgessenek személyes életükről, szolgálatukról, ill. hogy imádkozzanak egymásért és a városukért. Ettől persze nem szűntek meg a közöttük lévő különbségek, de kialakult köztük egy olyan – bizalomra épülő – kapcsolat, amelynek segítségével képesek voltak összefogni és megvalósítani egy közös evangelizációs projektet. Egy ilyen folyamatnak két előfeltétele van: egyrészt kellene olyanok, akik az egész városra kiterjedő látást kaptak, s emiatt az együttműködést igyekeznek elősegíteni; másrészt pedig sok türelem kell ehhez.

Kihívást jelent a lelkészek számára a szolgálat és a család egyeztetése. Ön ezt hogyan éli meg?

Nagy önfegyelemre van szükség ahhoz, hogy megfeleljünk azoknak a feladatoknak, amelyek elé Isten a családi életben állít. A feleségemmel már a házasságkötés előtt eldöntöttük, hogy a hivatásomnak eleget teszünk. Tudtam, hogy lelkészként épp akkor van a munkaidőm, amikor mások szabadok, és ha ebben a feleségem nem áll mögöttem, akkor egyszerűen nem tudom jól végezni a dolgomat. Isten iránti hálával mondhatom, hogy mind a mai napig örömmel szolgálunk együtt. Három felnőtt gyermekünk és négy unokánk van, így gyakorlatilag újra egyedül maradtunk, és ez az élethelyzet új szabadságot ad az embernek.

Tudna-e konkrét tanácsot adni igehirdetőknek: mit tegyenek akkor, ha azt érzik, hogy a szolgálat a család rovására megy?

Mindenképpen legyen egy fontossági sorrend, hiszen valamennyiünknek 24 órából áll a napja. El kell dönteni: mi

az, amit megteszünk, és mi az, amit nem. Én minden napot bibliavisszaolvasással és imádsággal kezdek, mert Luther Mártonnal együtt vallom, hogy amikor több a tennivaló, akkor több időt kell fordítani a reggeli elcsendesedésre. Ennek során állítom fel például az aznapi prioritást is Isten előtt, valamint bölcsességet kérek ahhoz, hogy helyesen viszonyuljak a váratlanul jelentkező dolgokhoz.

KIE-főtítkárként vannak tapasztalatai az ifjúsági munkával kapcsolatban. Mit tart elengedhetetlennek ebben a szolgálatban?

Két alapelv van: az egyik, hogy ki kell érdemelnünk, hogy meghallgassanak, a másik pedig, hogy az unalom halálos bűn, ezért mindenképpen kerülni kell. De persze ez nemcsak az ifjúsági munkára, hanem az igehirdetésekre is vonatkozik. Bár én el nem tudom képzelni, hogyan lehet unalmasan beszélni a világ legizgalmasabb történetéről, Jézus Krisztus haláláról és feltámadásáról!

■ Hulej Enikő

ÉRINTÉSEK – A KECSKEMÉTI GYÜLEKEZET NAPJAI

A fotókat készítette: Hulej Enikő

lomunk és épületeink rendezése, új munkaágak beindításának lehetőségei. Először a növekvő ifjúság száma miatt Tőserdőn gyülekezeti házat vásároltunk, Glória lett a neve. Tettük mind ezt azért, hogy legyen hely a táborozásra, a különféle gyülekezeti rendezvények, elcsendesedések, építő konferenciák számára.

Visszakapott épületünkben egy idősek napközi ellátását szolgáló közösségi hely kiépítését végeztük el. Az induló baba-mama klub is ezekben a helyiségekben kapott helyet. Alkalom nyílik sok városi kulturális eseménynek is helyszínt adni, ahol elmondhatjuk igei üzenetünket. Megalapoztuk újabb terveink majdani lehetőségeit is. Látvá-

Áldozati vasárnap

nyos sikertörténetek ezek, így visszatekintve. Ajándékok, amelyek ölünkbe hullottak. Soha nem felejthetjük el a nagy ajándékozót, Isten szándékát, aki azért adja a lehetőségeket, hogy a segítség, az életmentés szolgálatát végezzük.

3. PRÓBÁLKOZÁSAINK

Jó itt lenni! Jó ide tartozni! Várom a

vasárnapot, az istentisztelet. Hallom híveink szívet melengető szavait, amiket el akarok hessegetni magamtól. Nem rólam, rólunk szólnak. Isten szeretetének, gondoskodásának a csodájáról. Megpróbálunk szeretve szolgálni. Továbbadni a megérintettség élményét. Szeretettel!

Múlt évi statisztikánk szerint 87 keresztelezés volt gyülekezetünkben, 23 felnőtt a konfirmáció után részesült e szentségben. Leírni is félek: egy új gyülekezet épül. Nem én kerestem őket, hanem hitem szerint az, aki jelenlétével keres és indít minket. Tudom, kell a folytatás, hívni és tanítani kell őket. Az ifjúsági munka a nagy feláldozás után krízisben van. Többet kell imádkozni, határoztuk el a legutóbbi presbiteri gyűlésünkön. Ne elégedjenek meg csak a hittannal! A nyári táborok azért sokat segítenek. Élőben átadni az értékeket, az ígét élővé tenni, gyakorlattá. Tavaly 26 pár életére kértük Isten áldását. Tavalyelőtt 36 volt – jegyezte meg egy testvér. Idén már 19 párral készülünk, s most megállok az írással, és elbeszélgetek a 20. jelentkező pár

Koncert a templomban

férfi tagjával. Keresztelezésre és konfirmációi oktatásra itt is szükség lesz. Nagy utakat kell bejárni a szolgálat területén is. Sok beszélgetés, a szeretet gyakorlata. „Én is olyan esküvőt szeretnék, mint a barátnőmé volt” – első gondolatától eljutni a keresztyén házasság lényegéig, amely nem elégszik meg a szép külsőséggel, hanem a maradandót helyezi a középpontba. A családok felé is utakat keresünk, gyermekeken keresztül felnőtt bibliaórákra hívogatással. Szerény eredményeink vannak, de várjuk a Lélek munkáját.

Gyülekezeti nap Tőserdőn

A kommunikáció korában, egyre durvuló világunkban felértékelődött az emberek lelki igénye. Érzékelhető valóságra, érintésre vágyódnak. Kíéhezett korunk emberek ezekre az érzésekre. Másra, többre vágyik. A régi közösségi formák már nem úgy működnek, mint régebben. Változik a világ, s benne mi magunk is. Az egyháznak is állandó reformációra, újulásra van szüksége.

Gyülekezetünk élete is erről szól. Kihívásokra adunk választ. Az egyház Krisztus óta ezt az utat járja, nem felejtvé, hogy a lényeg, a tartalom örök, ami reánk bízott, amit tovább kell adnunk. Megérintettségünk és az abból következő ajándékok nem tarthatók meg, mert nem a mienk, csak ránk van bízva. A hogyan kérdése a fontos.

1. KRISZTUSRA FIGYELVE

Állandó kapcsolat, imádságos lelkület nélkül lehetetlen Krisztus és gyülekezetének szolgálata. Meghallani szavát, s azt továbbadni, hogy Léleknek veze-

tésével gyümölcsöt teremjen életünkben. Mert ad alkalmat és lehetőséget – annyit, amennyire szükségünk van, hogy éljünk, de el ne bízassuk magunkat. Sokszor tapasztaltam meg ennek a ráhagyatkozásnak az isteni csodáját életemben és a gyülekezeti munkában az első perctől kezdve. Bizonyosságot teszek arról, hogy szolgálként is fel tud használni az adott pillanatban és helyzetben.

2. KRISZTUSRA HAGYATKOZVA

Kecskeméten egy kicsi evangélikus gyülekezet él (500 lélek) sok szóránnyal, nagy testvéregyházak árnyékában. Hűséges elődök, hittel és realitással gondolkodó ősök, akiknek a szolgálata ma is az új lehetőségeket adja. Visszakapott épületek, az együtt végiggondolt útkeresések jellemzik közösségünket. Amit eddig átélünk, az mind Isten kegyelme, áldása. S ezt tudja minden testvérünk, aki benne él közösségünkben. Folyamat ez, melynek eddig is voltak állomásai: Ybl-temp-

Az idősek is hangsúlyt kaptak. Főleg a közel tíz éve elindult idősek klubja szolgálatán keresztül látjuk ennek lehetőségeit. Nemcsak a testi, hanem a lelki segítség is nagyon fontos. Sok területen adnak háttérrel a gyülekezetnek azok, akik e munkaág részesei. Gyülekezeti napokat szervezünk havonta, sokat vagyunk együtt az élet számtalan dolgában. Együtt tervezzük közös kirándulásainkat, s keresünk választ az élet testi és lelki kérdéseire. Látogatjuk azokat, akik már nem tudnak jönni. Kórházban és otthonokban egyaránt. Kétheti rendszerességgel a városi idősothonokban szolgálunk Isten ígéjével. 30 temetés vigasztaló szolgálatát végeztük 2006-ban. Sok mindent kellene még írnom. Talán nem is ezt kellett volna. Én nehezen is írok. Úgy érzem, nincs itt nálunk semmi különös. Talán csak az a kérés lehet a szívünkben, hogy ezután is érezzük Isten kezének melegét, és adhassuk tovább érintését.

■ Kis János

A TIZEDRŐL ÉS AZ „OLLÓRÓL”

A tized tipikusan ószövetségi fogalom, egyetlen újszövetségi előfordulási helyén is Ábrahám történetére utal (Zsid 7,1-2). A tizedfizetés olyan gyakorlat, amely az ószövetségi kultusz fenntartását biztosította, beleértve a papok ellátását is. Lévi törzsének Jahve nem adott törzsi birtokot (Józs 13,33). A szóhasználat – a tizedet az „Úrnak” fizetik – nem jelent mást, minthogy kultuszi célokra fizetik, a papság szükségleteinek megfelelően. Jézus etikája túllépte a „tizedfizetés” mereven számszerűsített gyakorlatát. Mi lehet az oka ennek? A Jézus korabeli zsidóság – szorgalmas tizedfizetés ellenére – képtelen volt kifejezni az Isten iránti hálát. A *gazdag ifjú* története is ezt példázza (Mt 19,16-22). Ez a szimpatikus fiatalember, jóllehet fizette a tizedet, s megtartotta a törvényt, de nem volt a szívében hála Isten felé és szolidaritás a szegényekkel.

A kettő Jézus etikájában szétválaszthatatlan. Ezzel szemben pozitív példaként említetik az *irgalmas samaritanus* példázata. Ez a nem túl „szalonképes” ember tizedet nem fizet (a jeruzsálemi templomban biztosan nem), ám cselekedete a jézusi lelkület gyönyörű példája (Lk 10,33-35).

Az Úr Jézus arra hívja fel tanítványai figyelmét, hogy tudatosítsák magukban: mindenüket, amijük van – még az anyagiakat is – Istentől kapják. Aki ezt szívében felismeri, hálája kifejezése-képpen visszaad azokból valamit, nem képmutató, hanem szolidáris módon. Jézus a vallási elit mentalitásával a *szegény özvegyasszony* lelkületét állítja szembe példaként, ahol az asszony háláján van a hangsúly, nem az öszszegszerűsége (Mk 12,42-44).

Jézus hallatlan súlyt, mégpedig eszkatologikust ad a szociális együttérzés kérdésének. Amilyen tévedhetetlenül különíti el a pásztor a *juhokat a kecskétől*, olyan tévedhetetlenül választja majd szét Krisztus az emberiséget a szociális érzékenység alapján (Mt 25,31-46). A szétválasztás komolysága fogalmazódik meg a *gazdag és Lázár* példázatában (Lk 16,19-31). Isten szemében rettenetes dolog a közöny, az emberi közösségben, a gyülekezetben végsőkéig szétfeszült „szociális olló”.

Jézus az általa felépítendő eklézsiát nem kultikus közösségnek képzei el. Az Ő gyülekezetének nincs kultuszhelye, ahol áldozati cselekményt kellene folytatni, ezért áldozópapság sincs. Az Úr egy magasabb rendű kohéziót szándékozik megvalósítani az Ő gyülekezetében. Itt nem a templom, nem a hely szelleme vagy a kultikus cselekmények magasztossága hat. A Szentlélek teremt egységet, bensőséget és rendet.

Az ilyen közösségnek az Isten iránti hálát kifejező, bizonyoságtevő erejű

megnyilvánulása a szociális szolidaritás.

Jézus lelkülete – az apostolok közvetítése nyomán – az ősegyház életében is gyümölcsözően jelen van. Azt láthatjuk, hogy a tizedfizetésről szó sem esik. Itt egy másik elv, a jézusi érvényesül. Az ősegyház tisztában volt saját identitásával, azzal, hogy nem kultikus közösség, hiszen Jézus nem rendelt számukra kultuszhelyet. A szolgálatok nem professzionális alapon szerveződnek, hanem karizmákra épülve, az „*ingyen kaptátok, ingyen adjátok*” kegyelemlogika alapján. Az új elvet, amely Jézus lelkületével összhangban van, Lukács így írja le: „*mindenük közös volt. Vagyonukat és javaikat eladták, szétosztották mindenkinek, ahogyan éppen szükség volt rá*” (ApCsel 2,44b-45).

Ennek az elvnek érvényesítése munkálta azt az erős szeretetközösséget, amelyben kivirágzott a misszió, s amit ma is példának tekinthetünk. Persze nem a vagyonközösség pragmatikus megvalósítása a lényeg, hanem az a szociális érzékenység, amely a Krisztus-ügy elárulásának tekinti azt, ha a gyülekezetben belül a szociális olló túlzottan szétnyílik. Az erős kollektív küldetéstudatba ágyazódó szociális érzékenység jele az is, hogy a Lélek által igazoltan elhívott, a gyülekezetek által pedig kiküldött missziós munkások számíthattak mind a kiküldő, mind a fogadó gyülekezet anyagi támogatására.

A szolidaritásnak szép példáját látjuk

az Agabus által megjövendölt szárazság (éhínség) idején (ApCsel 11,28-29). Pál gyűjti össze a nyugati tartományok keresztyeinek adományát a nélkülözhető keletiek számára.

A túlzott vagyoni aránytalanságok kialakulása ellen küzd Jakab is. Levelének egyik súlyponti kérdése éppen az anyagi-

visszatartottatok, égre kiált, és az aratók panasza eljutott a Seregek Urának a fülébe. Dőzsöltetek a földön és tobzódtatok, hizlaltátok a szíveteket...” (Jak 5,1-5).

Jó tudni, hogy miközben napjainkban zordul az élet, s a világ könyörtelen szelleme szűk résen bár, de igyekszik behatolni Isten népe közé, mégis találunk kortársaink között olyanokat, akik szív szerint megértették Jézust. Vajon készek vagyunk-e egy kis szakaszt megtenni azon az úton, amelynek bejárására ők az egész életüket tették fel? Talán az emberiség jövője függ ettől.

Testvérem! Ha eddig – a világ sodrásával szemben – a tanítványi élet puritán „stílusát” vállaltad, Urad eme szavát komolyan véve: „*Ne szereztek se aranyat, se ezüstöt, se rézpénzt az övetekbe, se tarisznyát az útra, se két felsőruhát, se sarut, se botot:*

mert méltó a munkás a kenyérére” (Mt 10,9-10), nos akkor a jobbik részt választottad. Ha a gyülekezeted költségeihez hozzá akarsz járulni, tedd ezt szabadon, és jó lelkiismerettel a reális anyagi lehetőségeid szerint! De a rászorulokon soha ne nézz keresztül! Erre tanít minket az Újszövetség.

■ Lázár Attila

AZ EVANGÉLIUM MEGHIRDETÉSE A ZSIDÓSÁG FELÉ

3. befejező rész

Az előadás elhangzott 2006-ban a nyári piliscsabai missziós konferencián.

III. Héber keresztyénektől a messiáshívó zsidósáig

A különbségtétel nem csupán játék a szavakkal, hanem a misszió szempontjából is egy jelentős paradigmaváltást takar. **Az Egyházban mindig jelen voltak a szorongatások ellenére is zsidó származású hívők, akik sokszor bensőjükben vagy rejtetten éltek meg egyénileg, zsidóként a Jézusba vetett hitüket.** Hitük azonban külső formáiban teljes mértékben azonosult annak a felekezethez a szokásrendjéhez, amelyhez tartoztak. A közösségi lét megéléséről szó sem volt, és szó sem lehetett.

Tulajdonképpen a fordulatot az 1800-as években induló skandináv és angol-szász gyökerű zsidó missziós szervezetek hozták létre. Főleg a kelet-európai, ortodox hátterű zsidók megtérése komoly döntés elé állította a felekezeteiket és a missziós szervezeteket. Joguk van-e a megtért zsidóknak a Messiásba vetett hitüket közösségi formában is gyakorolni, illetve ezt a közösségi formát a maguk zsidó háttere szerint megélni (gondoljunk itt például a szombat napra vagy a bibliai zsidó ünnepekre)? Jó katolikussá vagy reformátussá kell válnia a messiási zsidónak, vagy alkothatnak saját gyülekezeteiket a Krisztus testén belül? Vajon nem vezet ez el valamiféle szektásodáshoz? Ha pedig tényleg joguk van közösségi szinten is megélni hitüket, milyen formában tehetik ezt? A paradigmaváltás tehát abban van, hogy most már nem csupán egyénenként, hanem közösséggileg is megélni hitüket. Elfogadva Jézust Messiásnak megtalálhatják Krisz-

tus testén belül azokat a közösségeket, ahol megélni zsidóként a hitüket. De mi a viszonya ezeknek a közösségeknek a többi felekezethez? Mitől lesz egy ilyen közösség messiási zsidó? Nem lényegtelen kérdések ezek. Több

messiáshívó közösség Jeruzsálem 1967-es zsidó kézre kerülésében erre nézve is szimbolikus üzenetet lát, mely e közösségek gyámkodás alóli felszabadulására utal. Olyan kérdések ezek, melyekben a messiási közösségeken belül is vita van.

Jómagam úgy gondolom, a messiási közösségeknek nem szükséges valamiféle külön felekezeti létet élniük, hanem a legszorosabb kapcsolatban kell élniük a felekezeteikkel. Legyen belső autonómiájuk: a liturgiában, a hitélet formáiban jelenjenek meg sajátosságaik, s jusson ebben a legnagyobb szabadság a számukra!

Ehhez kapcsolódik az úgynevezett „II. Jeruzsálemi Tanácskozás Felé” (TJC II) nevet kapott nézet. Ez a ma már felekezeteiket áthidaló gondolat kiemeli, hogy valami hasonló lépésre van szükség a nemzetekből származó keresztyének részéről, mint amelyet a zsidó származású hívők tettek meg, s

amiről az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv 15. fejezete be is számol. Ott Isten akaratának a felismerése, amely szabadságot adott a nemzetekből származó hívőknek, és nem kellett zsidóvá lenniük ahhoz, hogy a Messiás

követői legyenek, a misszióban hatalmas áttörést hozott. A messiási közösségek, de sok más nemzetből való keresztyén a legkülönbözőbb felekezeti háttérből hasonló lépést lát szükségesnek jelenleg, hogy a messiási zsidóság kapjon Krisztus testén belül hasonló szabadságot.

Összefoglalva: Gondolkodni, sőt vitatkozni lehet és szükséges is arról, hogy a messiáshívók milyen közösségi formában élhetik meg hitüket Krisztus testén belül, de az, hogy ez joguk és a zsidó misszió szempontjából szükséges is, vitathatatlan. Az is bizonyos, hogy ennek nem kívülről, hanem megadva számukra a kialakítás szabadságát kell megtörténnie.

Gyakorlati lépések

Az általam megnevezett lépések több esztendő gondolkodásából, imádságából és tapasztalatából fakadnak, amelyet testvérek közösségében (Dániel-

csoporthoz) érlelt ki szívünkben a Mindenható. Olyan javaslatok ezek, amelyek nem tévedhetetlenek. Mi ezt kaptuk, ezt láttuk helyénvalónak, de ha bennünket jobbra tanítanak, akkor készek vagyunk elfogadni.

1. Látni kell, hogy a magyarországi zsidóság erőteljes *identitásválságban* van. Ez a vajúdás a szemünk előtt zajlik. Nem beszélhetünk így: „a” zsidók, mert egyre kevésbé fedezhető fel egy egységes, konszenzusos alap, hogy ki nevezhető zsidónak. Ha valaki elolvassa a Szim Salom progresszív (liberális) közösség honlapját, és mellé teszi, hogy mit vall a lubavicsi közösség a Tóráról vagy éppen a Messiás személyéről, akkor erőteljes különbségeket fedez fel. Az előttünk zajló vajúdás az identitás témakörében azonban pozitív eredménnyel is zárulhat. Nagyon fontos hangsúlyozni és konszenzusosan elfogadtatni, hogy a Jézust Messiásnak elfogadó zsidó ember is (természetesen akkor, ha ő így akarja megvallani) zsidó. Ennek a szabadsága, megvallása nélkül – tapasztaljuk – még ma is sok zsidó fél lépni a Messiás felé.

Az külön érdekesség, hogy úgy tapasztaljuk, a szekularizált zsidóság (amely a magyarországi zsidóság nagy részét jelenti) sokkal nyitottabb az evangélium felé. Mikor egy ilyen háttérből valaki elindul a Messiás felé, akkor az sokszor együtt jár az ő saját zsidó identitásának a felébredésével vagy megerősödésével. Ezért is nagyon fontos a messiáshívó közösségek léte, amelyek ebben a Jézusban hívő zsidó identitásában segíthetik a kereső embert.

2. Legdöntőbb missziói lépésnek jómagam az erős *messiáshívó közösségek* létrehozását tartom, amelyek képesek befogadni, növekedtetni a Messiást szívükbe fogadó zsidó testvéreinket. Ennek hátteréről a következőket illen-

dő tudni. Miközben erős messiáshívó közösségekkel találkozhatunk az Egyesült Államoktól kezdve Ukrajnán át egészen Izraelig, addig Magyarországon, ahol Európa egyik legnagyobb létszámú zsidó közössége él, szinte alig található, vagy éppen a haldoklás stádiumában vannak a Messiáshívó gyülekezetek. Természetesen az elmúlt esztendőknél során több próbálkozás is volt, melyek közül némely több kárt tett, mint amennyi haszonnal járt.

A hiba ott történt, hogy ezen közösségek nagy részét saját gyülekezeteink tagjai tették ki, akiknek származásilag semmi közük nem volt a zsidósághoz. Ezen közösségek zsidó identitása kimerült abban, hogy dicsőítő énekek sorát zsidó stílusban, körtáncot lejtve énekelték. Ha betért volna közéjük egy ortodox hátterű zsidó – bocsánat a kifejezésért –, a hasát fogta volna a nevetéstől, ha azt hallja, hogy ez egy zsidó hátterű közösség.

De akkor mi lenne a járható út?

Először is, bátorítsuk a gyülekezeteinkben lévő zsidó származású hívőket közösségek szervezésére. Személyes tapasztalataink szerint a *biblikus, zsidó ünnepek Jézusra mutató megünneplése* nagy vonzerőt jelentenek, melyre a legkülönbözőbb hátterű zsidó emberek is szívesen eljönnek. Ezek az ünnepek kiváltképpen alkalmasak a Messiásról szóló jó hír átadására, s nem valami „lenyomom a torkodon” jellegű evangelizáció történik.

Ezeknek az ünnepeknek megvan a maga próféta üzenete, melyek a Messiás Úr Jézusban teljesedtek, teljesednek be. Vallásos hátterű zsidó ember számára ily módon válik dekódolhatóvá az üzenet, a szekularizált háttérből jövő zsidó embernél pedig azt tapasztaljuk, nagy élmény számára, hogy valami kapcsolatot talál a múlthoz, saját gyö-

kereihez. Tudomásul kell venni, hogy sokan, akik templomba vagy egy templomban zajló klasszikus evangelizációra nem tennék be lábukat, egy ilyen ünnep köré szerveződő alkalmon szívesebben részt vennének.

Személyes meglátásunk szerint leginkább az Izraelben lévő messiáshívó közösségek azok, amelyeket e téren tanulmányozni érdemes, sőt személyes kapcsolatra kell lépni velük. Még az is elképzelhető, hogy a magyarországi közösségek onnan kapjanak bátorítást, erősítést.

3. Ha valaki figyelmesen olvassa a magyarországi zsidó közösségek honlapjait, észreveheti, hogy milyen népszerűek a legkülönbözőbb háttérű *Tóramagyarászati kiskörök*. Vannak, akik zsinagógai alkalmon nem szívesen vesznek részt, de egy kötetlenebb hangulatú Tóramagyarászó kiscsoportba szívesen bekapcsolódnak. Személyes ismeretemen szerint ezek a csoportok népszerűek, és sokszor egymástól eltérő magyarázatokat adnak a Tóráról.

Itt van tehát a következő missziói lépés lehetősége. Tapasztaljuk, hogy igény van az Újszövetség iratainak olyan magyarázatára, amely kiemeli annak zsidó hátterét. Ez nem jelent egyfajta erőltetett írásmagyarázatot, valamiféle sajátos belemagyarázást az Újszövetség irataiba, hanem megmutatja annak zsidó hátterét. Egy ilyen csoport, a kialakuló személyes kapcsolatok a lelkigondozás és a Messiáshoz vezetés alkalmáivá válhatnak. Az Örökkévaló kijelentésének tanulmányozása mindennél erőteljesebb munkát végezhet el a szívben.

*Fogarasi Gábor
református lelkész*

A Magyar Evangélikus Rádiómisszió szolgálata

- REGIONÁLIS MŰSOROK:**
Vörösmarty Rádió – FM 99,2
 Székesfehérvár és környéke, vasárnap 8.08
 Tel.: 22/543-386
Baranya Rádió – MW 1485, FM 93,8
 Mohács, vasárnap 8.30 óra
 Tel.: 69/511-555
Torony Rádió – FM 94,4
 Békés, hétfő 10 óra után
 Tel.: 66/415-245
Tenkes Rádió – FM 88,6
 Siklós
 Tel.: 72/579-201
Nyugat-dunántúli Régió Rádió
 Győr – 1350 kHz
 Szombathely – 1251 kHz
 Nagykanizsa – 71,03 MHz
 vasárnap 8.05 óra
 Tel.: 96/514-222
Civil Rádió – FM 98,0
 Budapest és környéke
 páratlan hét vasárnap 8 óra
 Tel.: 489-0999
Rádió C – FM 88,8
 Budapest és környéke
 vasárnap 7.30 óra
 Tel.: 20/965-8888
Szent István Rádió
 Eger – FM 91,8
 Sátoraljaújhely – FM 90,6
 Hatvan – FM 94,0
 Miskolc – FM 95,1
 páratlan hét szombaton 15.30 óra
 ismétlés: vasárnap 9.05 óra

Szerkesztő: Györe Balázs és Hulej Enikő

- EGYÉB RÁDIÓS SZOLGÁLATOK**
 Kossuth Rádió – FM 107,8, MW 540
 Missziói percek az Evangélikus félórában
 kéthetente hétfőn 13.30 óra
 Tel.: 402-1769, evmis@lutheran.hu
 Rádió C – FM 88,8
 Budapest és környéke
 szombat reggel 7.30 órától (élő műsor)
 Szerkesztő: Csapó Krisztián
 SMS-szám: 20/956-8888

A Rádiómisszió adásainak szerkesztett változatát honlapunkon is meghallgathatja. A folyamatosan bővülő oldal címe: <http://misszio.lutheran.hu>

MEGÚJULT A MISSZIÓI KÖZPONT HONLAPJA!

<http://misszio.lutheran.hu>

A kezdőlapon a kedves látogató azonnal láthatja a legfrissebb anyagokat: Szeverényi János országos missziói lelkész köszöntő szavai után a legújabb hírek szerepelnek, az oldal jobb oldalán a friss letöltések címszó alatt a nyolc legutóbbi rádiós interjú és jegyzet címe sorakozik; a bal oszlop menüpontjai pedig a további barangolást segítik.

Három új lehetőséggel gazdagodott weblapunk: munkatársaink képes és szöveges bemutatkozásával, igehirdetések, evangelizációs sorozatok hanganyagával és fotóalbumokkal. Rádiómissziós rovatunkban – a már megszokott módon – hetente új anyagot talál. A kazettamisszióál időrendi sorrendben jelenik meg a Missziói Központ által kiadott valamennyi kazettát és CD-t tartalmazó lista, s a címre kattintva – a legújabb kiadványok esetében – a szöveges ismertető mellett a borító képét is megtekintheti. Az iratmisszió pedig a Misszió és HÍD Magazin, a missziós szórólapok, valamint a további kiadványok megtekintését teszi lehetővé.

Reméljük, megújult honlapunkkal segítjük a tartalmas kikapcsolódást, lelki töltekezést! Látogasson el újra oldalainkra, ajánlja bátran ismerőseinek, vagy ossza meg gyülekezetével a letöltött anyagokat!

Hulej Enikő

Egy hallgatói levél

Tisztelt Missziói Központ!

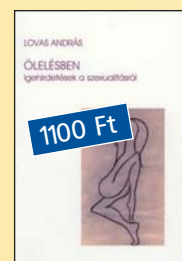
Üdvözlöm önöket, áldás békességet!

Berencsi Balázs református lelkész vagyok, Szabolcsveszermart településről. Az interneten nagyon régen hallgatom kiváló, igét hirdető hanganyagait. Sok-sok lelkileg építőt találok minden héten. Egy kérdéssel/kéréssel szeretnék előhozakodni!

A gyülekezetünkben szeretnénk beindítani egy kisközösségi rádiót (néhány km-es). Ennek célja sokrétű lenne: evangélium hirdetése, helyi hírek, információk továbbadása, a közösség aktivizálása stb. Ehhez kapcsolódóan szeretném kérdezni: Lehetőség nyílhatna-e a későbbiekben, hogy az evangélikus rádiómisszió adásait megkapjuk sugárzásra? Nem tudom, milyen jogi, anyagi jelentőségű vonatkozása van ennek?... Erre szeretnék választ kapni!

Szeretettel kérem, kedves testvéreimet, hogy amennyiben lehetséges, kérem, válaszoljanak érdeklődő soraimra!

Testvéri köszöntéssel, áldást kívánva munkájukra:
 Berencsi Balázs lelkész

Lovas András ÖLELÉSBEN
 – Igehirdetések a szexualitásról
 KEPE Kiskunfélegyháza, 2004. (6100 Kiskunfélegyháza, Wesselényi u. 7.)

Miért van szükség egy, a szexualitásról szóló igehirdetés-sorozatba fogni? – teszi fel a kérdést Lovas András lelképásztor. Hét igehirdetésen keresztül mutat rá azokra a problémákra, melyekről az egyházban sokszor inkább hallgatunk, mintsem őszintén foglalkoznánk velük. Pedig Istennek van véleménye a témáról.

Marco Distort PORNÓCSAPDA
 Ethos Kft.
 Budapest, 2005.

Zabolátlan és szegycen-telen korunkban akaratlanul is beleütközünk a pornográfiába. Sokan bele is esnek a csapdába, keresztyén körök viszont hajlamosak tabuként kezelni ezt a témát. Ebben a könyvben személyes bizonyítékok adnak útmutatást a helytelen szexuális viselkedés „gyógyítására”. Férfiak és nők, kamaszok és nyugdíjasok vannak arról: hol kezdődik szexuális téren a vétkezés, mennyiben tekinthető társadalmi kérdésnek, és mi a gyógyulás útja.

Linda Dillow – Lorraine Pintus ÉRDEMES VÁRNI
 Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány (1135 Budapest, Béke u. 35/A)

A legtöbb fiatal kérdése: Miért kellene várni a szexualitással és meddig? A könyvben megtalálható a meggyőző válasz. Isten minden nőnek már születésekor egy olyan ajándékot adott megőrzésre, amit a

házasságban megoszthat férjével. Idősebb ez még a XXI. században? Mit tegyél, ha már eltékozoltad ezt az ajándékot? A könyv az újrakezdéshez is segítséget nyújt. A szexualitás terén uralkodó zűrzavar meghozta gyümölcsét: az élvezetek hajszolása közben a ma embere egyre kiégettebb, csalódottabb, és lelke mélyén arra a teljességet biztosító élményre vágyik, ami Isten eredeti tervében szerepel. A szerzőpáros könyve segít ezt a tervet a mindennapokban megvalósítani.

Linda Dillow – Lorraine Pintus INTIM KÉRDÉSEK – Válaszok a nők legszemélyesebb kérdéseire

Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány (1135 Budapest, Béke u. 35/A)

A könyvet elkötelezett keresztyén feleségek írták azoknak a társaiknak, akik szeretnék Isten tervét megvalósítani életük minden területén, beleértve a szexet is. Tapintattal és bölcsességgel megírt könyvük végigveszi a témával kapcsolatban leggyakrabban elhangzó kérdéseket. Leleplezi a világ hazugságait, igei meglátásain keresztül megoldást ad kérdéseinkre, félelmeinkre, és reményt nyújt abban, hogy minden asszony házastársi kapcsolata olyanná váljon, amilyennek Isten azt eltervezte.

Elisabeth Elliot SZERELEM ÉS TISZTASÁG
 Jó Hír Iratmisszió (1073 Bp. Dob u. 74.)

A szerelem kifejezésre határozottan rossz idők járnak. Sok kortársunknak ez a fogalom már csak annyit jelent, hogy ágyba bújik valakivel, sőt az sem számít többé, melyik nemhez tartozik a másik. Az autókön díszelgő matricákon a szerelem

szót piros szív helyettesíti. Használják bármire, bárkire és szinte minden elképzelhető helyen. Akkor tehát nincs is más út? Tetszik, nem tetszik, ilyen undorítóan felszínes módon kell megélnünk az élet legmagasztosabb pillanatait? A modern életfilozófia – akár akarjuk, akár nem – ilyen gusztustalanra maszatolja a férfi-nő kapcsolatot? A szerző magyar nyelven immár 3. kiadást megért műve – a korszellemmel szemben – olyan alternatívát állít elénk, amelyet ha valaki őszintén magáévá tesz, megmenekülhet a kínzó emlékek és a megterhelt lelkiismeret gyötrelmeitől.

Dr. James Dobson ÉLET A SZAKADÉK SZÉLÉN – Útmutató fiataloknak egy tartalmasabb jövő felé

Új Remény Alapítvány, Debrecen, 2004. (4001 Debrecen, Pf. 281.)

„Csak egy szempillantás, és a mai fiatalok veszik át a világ gazdasági, politikai irányítását, intézmények vezetését. Hamarosan az ő vállukon nyugszik a döntés és a hatalom terhe. Még egy kis idő, és családokat alapítanak, és már nekik kell maguk után húzniuk az emberiség tehervonatnyí rakományát” – Vajon kellőképpen felkészültek erre a feladatra? A könyv sorra veszi a korosztályt leginkább érintő kérdéseket: párválasztás, pályaválasztás, pénz-kérdés, hatalomvágy, érzelmi-szexuális nehézségek. Ezzel párhuzamosan segít azon döntések meghozatalában, amelyek egész hátralévő életüket meghatározzák.

Kazettaajánlat:

GYÓGYULÁST A HÁZASSÁGNAK I-II. EBBE-csendesnap hanganyaga, 2003.
 Pálhegyi Ferenc, Győri János Sámuel, Zászkaliczky Péter igehirdetései, biztonságtételek
 Evangélikus Missziói Központ, 2003.
 A két kazetta ára 600 Ft

Bálint Józsefné

TÉRJ MEG, MAGYAR, „BABILONBAN”!

Áhítat a Kossuth Rádióban a 2006. október 13-án Orosházán megalakult Magyar Evangélikus Konferencia kapcsán

Fotó: Szi

Gyimes

„Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat a jóval.” (Róm 12,21)

Tőlünk, magyaroktól nem áll messze a borúlátás, búsongás. Megjegyzem, van is rá okunk elég: sok csapást éltünk át történelmünk során, csoda, hogy még létezzünk. A fenti bibliai gondolat arra biztat, hogy ne adjuk fel a rossz elleni harcot, küzdelmet.

Hogyan is olvassuk a Szózatban? „És annyi balszerencse közt, / Oly sok viszály után, / Megfogyva bár, de törve nem, / Él nemzet e hazán.”

Csodálatos élmény volt Orosházán találkozni a világra széjjelszóródott magyar evangélikus testvéreinkkel. Sok seb meggyógyult, de legalább is enyhült a fájdalom.

Eszembe jut egy régi emlék. A nyolcvanas évek elején mint főiskolás, többször jártam Erdélyben és Moldvában a csángóknál testvéri szálakat erősíteni. Akkor még illegálisan vittük a gyógyszer, irodalmat. Egy este a Gyimesben sátoroztunk egy patak partján négyen, és olvastuk az örök igét a Bibliából. Nem terhelhettük magyar testvéreinket, szállást kérve tőlük, mert büntették, ha valaki külföldit fogadott be éjszakára. Moldvában tetézték ezt még azzal is, hogy a lakosságnak a nappali látogatókat azonnal jelenteni kellett a rendőrségen. Bejelentési kötelezettségük volt. Emlékszem, zuhogó esőben órákon át jártuk a falu sáros utcáit, de senki nem mert ránk nézni, fogadva köszönésünket. Ott a patak partján szólt hozzánk Isten

szava Jeremiás könyvéből. A próféta azt tanácsolta a babiloni fogságban sínylődő zsidó testvéreinek, hogy ne azon töprengjenek, mikor szabadulnak meg fogvatartóiktól, hanem akár otthon maradtak Jeruzsálemben, akár deportálták őket Babilonba, térjenek meg. Ne fogvatartóik bűneit lássák csak, hanem sajátjaikat is. Isten azért engedte meg a fogságot, mert a nép engedetlen volt a jó iránt, nem tartotta meg az élet törvényét, és Isten ezzel rázta meg őket. A fogságot büntetésként kapták, hogy bánják meg vétkeiket, és térjenek meg azokból az Úrhoz.

Magyar népünk sokat szenvedett és szenved a mai napig is, de sokat is vétkezett és vétkezik a mai napig is. Lássuk meg, hogy az igazi ellenség nem is mindig csak kívül található, hanem a szívünkben! Saját, Isten nélkül élő énünk ez, amely önfejű, a maga útján jár, és ebből következik, hogy tönkretesszük magunkat alkohollal, nikkotinnal, droggal, hogy naponta százötven magzat tűnik el a kórházak műanyag zsákjaiban, hogy gyűlölködünk, nem tudunk megbocsátani. Sorolhatnám, de nem ez segít rajtunk, hanem az, ha szívből az élő Istenhez térünk, kérjük bocsánatát, és megbocsátunk az ellenünk vétőknek is.

Hiszem, hogy Isten azt akarja, hogy a magyar ember is megtérjen és éljen, hogy az Ő ereje és szeretete által legyőzöttségük szívében és környezetében a rossz, hogy áldássá legyen a körülötte élő népek számára is. Így legyen, ámen! ■ Szeverényi János

A SZLOVÁK ÉS A MAGYAR EVANGÉLIUMI ALIANSZ KÖZÖS NYILATKOZATA

Balassagyarmat, 2006. október 14-én

A szlovák–magyar társadalmi megbékülési folyamat előmenetelért imánapot tartottak az Evangélikus Aliansz szervezésében 2006. október 14-én a balassagyarmati evangélikus templomban.

A szlovák és a magyar Aliansz elnökeinek, Ondrej Garajnak és D. Szabó Dánielnek, igei bevezetőjét, néhány rövid gondolattal a jelenlévő lelkészek közül egészítették ki néhányan. Közben több alkalommal hangos közös imádságra volt lehetőség. A közös gyülekezeti énekek mellett a budakeszi metodista ifjúság kórusa szolgált.

Az Evangélikus Aliansz részéről mindkét nemzetbeli vezetők jelen voltak, és a részvevők teljes egyetértésével tették az alábbi közös nyilatkozatot.

A nyilatkozat aláíróin kívül szlovák részről magyar és szlovák nyelvű, evangélikus és református, magyar részről kétnyelvű és magyar evangélikus lelkészek mellett jelen volt Dr. Mészáros Kálmán, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke, az Evangélikus Aliansz alelnöke is.

Mi, szlovák és magyar evangélikus hitű hívő emberek, a két nemzet megbékéléseért imádkozunk. Ennek a közös útkeresésnek különös aktualitást adnak az elmúlt hónapokban országainkban történt sajnálatos események. Közös látásunk, melyet szeretnénk megosztani minden nemzeteinkhez tartozóval ugyanúgy, mint ahogy a népünket vezető, felelős elöljárókkal is, hogy szükséges minden úton és lehetséges eszközzel előmozdítani országaink polgárai számára a személyes megbékélést és a kölcsönös kiengesztelő folyamatát.

Hisszük, hogy az emberi kapcsolatokban meglévő bizalmatlanságot a múlt keserű tapasztalatai táplálják, melyeket az egyes emberben a kölcsönös megbocsátás és az egymással való megengesztelő állíthat helyre. A megbocsátást mi, evangélikus hitű keresztyén emberek a Jézussal való viszonyban látjuk és tanuljuk meg:

„Bocsásd meg a mi vétkeinket, mint ahogy mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőnek.”

Szeretnénk így az egymással szemben érzett fenntartásainktól, előítéleteinktől megszabadulni. Ezeket fájjaljuk és megbánjuk. A múlt terhet, mely megosztotta a két nemzetet, és most álnok módon a nacionalizmus felélesztésével újra ránk akar telepedni, nem kívánjuk tovább hordozni.

Hisszük, hogy Isten az ő előtte és az emberek előtt megbánt és beismert mulasztásainkért, vétkeinkért nem kíván minket büntetni. Meg vagyunk győződve arról, hogy azokért sem ne-

künk, sem utódainknak, sem a társadalomnak nem kell bűnhődnie. Az elmúlt idők közösen átélt és egymásnak okozott nehézségeinek tisztázását, ha ez egyáltalán lehetséges, szakemberekre bízunk, adjon az Örökkévaló Isten nekik bölcsességet munkájukhoz.

Imádkozunk és dolgozni akarunk nemzeteink lelki és erkölcsi felébredéséért, mely hitünk szerint Jézus Krisztus megismerése által mindenki számára lehetséges. Életünket, családjainkat, gyülekezeteinket, egyházainkat és a társadalmat, melyben élünk, a mindeket újjáteremtő Istenre bízunk. Hívunk ezért minden keresztyént és minden felelősen gondolkodó, jóakarú embert az imádságon túl a közös munkára is. Használjunk fel minden rendelkezésre álló eszközt, mely a két nemzet közötti bizalmat erősítheti, táplálhatja! Találkozzunk a lelki, a művészeti, a tudományos élet területein, támogassuk a sport és szabadidős rendezvények szervezését!

Ing. Ondrej Garaj

Szlovák Evangélikus Aliansz elnöke

D. Szabó Dániel

Magyar Evangélikus Aliansz elnöke

Lubomir Badiar

Szlovák Evangélikus Aliansz főtákará

Szuhánszky T. Gábor

Magyar Evangélikus Aliansz főtákará

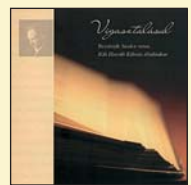
AZ EVANGÉLIKUS RÁDIÓMISSZIÓ NÉHÁNY KIADVÁNYA

Missziói percek I-II. (2005) és III-IV. (2006)

A Kossuth Rádió Evangélikus Félórájában elhangzó Missziói percek az Evangélikus Missziói Központ szerkesztésében készülnek. A rövid, gondolatébresztő jegyzetek és interjúk kiválóan alkalmasak az egyéni elcsendesedésre és a gyülekezeti alkalmak színesítésére. Sorozatunkban az elmúlt két év teljes anyaga – külön-külön is – megvásárolható.

Ára: 1400 Ft (2 CD); 700 Ft (két kazetta)

Vigasztalásul

Reményik Sándor költészetében hit és hitetlenség ütközik, istenkeresés és hitval-

lás együtt szólal meg. A tizenhat verset és négy irodalmi kitekintést tartalmazó válogatásban Káli Horváth Kálmán evangélikus előadóművész közreműködik.

Ára: 1600 Ft (CD); 800 Ft (kazetta)

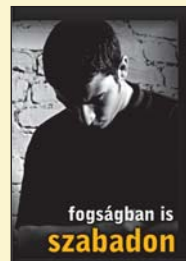
Énekeskönyvi énekek I-II-III-IV-V

Az Evangélikus Énekeskönyv énekeit 5 kazetta, ill. CD segítségével ismerhetjük meg. Az énekek többségét egyszerűen feldolgozásban vették fel, úgy, ahogyan gyülekezeteinkben énekeljük, a nagytarcsai Jubilate énekkar és a Fóti Kántorképző Intézet Mandák Kórusa közreműködésével.

Ára: 1200 Ft (CD); 600 Ft (kazetta)

Fogságban is szabadon

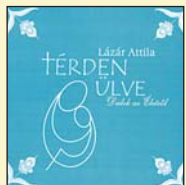
„Csak arra gondolj, hogy szabad vagy, amíg igazságos vagy” – hangzik Márai Sándor gondolata a börtönmissziós kiadványon. Az Angyalföld Alapítvánnyal közösen készí-

tett kazetta elsősorban a fogvatartottaknak szól. A félórás összeállításban három témában hangoznak el gondolatok (fogságban, útközben, szab-

don), amelyek között imádságok és zenék hallhatók.

Ára: 400 Ft (kazetta)

Térden ülve – Dalok az Életről

Lázár Attila igényes és biblikusan ihletett dalait szerte az országban ismerik, szeretik. A hanganyaggal együtt kézbe vehető az énekek akkordozott szövege is.

Ára: 1200 Ft (CD); 600 Ft (kazetta)

A fenti kiadványok megrendelhetők az Evangélikus Missziói Központ címén:

1656 Budapest, Pf. 22.

Tel.: 06 1 400 3057,

E-mail: ecmis@lutheran.hu

A MENYASSZONY SZÉPSÉGE

Az itt következő idézet az Énekek Énekéből való. Melyik testrész, illetve érzékszerv hova való a szövegben?

halántékd fogorod szemeid melled
nyakad ajkad hajad

„De szép vagy, kedvesem, de szép vagy!
..... galambok fátyolod mögött.
..... olyan, mint a kecskenyáj,
mely Gileád hegyéről hullámszik alá.
Két olyan, mint a megnyírt juhnyáj,
mely az úszatóból jött fel:
mindegyiknek van ikerpárja,
nincs köztük hiányos.
....., mint a karmazsinfonál,
és bájos vagy, ha beszélsz;
....., mint gránálmagerezd
a fátyolod mögött.
..... oly karcsú, amilyenek

Dávid tornya épült.
Ezer kerek pajzs függ rajta,
mind vitézek pajzsa.
Két , mint két őzike,
mint gazellapár,
mely liliumok közt legel.
Mindened oly szép, kedvesem,
semmi hibád sincsen.
Jöjj hozzám a Libánonról, menyasszonyom,
jöjj hozzám a Libánonról!”

A helyes megfejtőknek jutalmat küldünk.
(Evangélikus Missziói Központ, 1656 Budapest, Pf. 22.)

■ A rejtvényt összeállította: Mady Erzsébet

REJTVÉNY

BOLLA ÁRPÁD: TÖRTÉNETEK

„Aki hisz, az derűs, és derűje Istentől származik.”

(XXIII. János pápa)

Azt szokták mondani, a humor az élet ellentmondásait megértő, azokat feloldó életszemlélet. Ezért fiam többszöri biztatására szívesen elmondom lelkészim szolgálatom néhány rendhagyó esetét, humorba pácolva.

Rövid szegedi szolgálatom alatt történt velem a következő: ottani szokás szerint hetente többször volt úrvacsoraosztás, és az egyik hétköznap estén, mikor osztom az úrvacsorát, egy kedves nővér csendesen megkérdezte: ma osztást nem kapunk? Akkor vettem észre, hogy már a bort kínálom! Válaszom, jellemzően fiatal koromra, így hangzott: de igen, a következő fordulóban. Két nap múlva újra volt úrvacsoraosztás, és én igyekeztem vigyázni, ne kövessem el újra azt a hibát, amikor is ugyanaz a néni megint úrvacsorát vett és az osztás során, ahogy hozzá értem, megszólított: ma is fordítva kapjuk? Erre már nem tudtam mit válaszolni: igaza volt, megint bakiztam!

A MISSZIÓI IRODA, A MISSZIÓI KÖZPONT ÉS A RÁDIÓMISSZIÓ HÍREI ESEMÉNYEK, SZOLGÁLATOK

2006. DECEMBER

Aliansz elnökségi értekezlet Ulrich Parzanyval
Evangelizáció Pustavámon és Mórton Igehirdetés a pestújhelyi református gyülekezetben
Szolgálat a Tamás misén Kelenföldön
Megbeszélés Pröhle Gergely országos felügyelővel
Megbeszélés Muntag Andrással, a Zsinat elnökével
Igehirdetés Peshidegkúton
Igehirdetés Oroszlányban egyházzenei esten
Igehirdetés és fórum Ósárgardon
Igehirdetés Peshidegkúton adventi esten
Megbeszélés Csabay Árpád nagyváradi lelkésszel
A MERA karácsonyán
Imádság a XXI. Életvédő Zarándoklaton

2007. JANUÁR

Igehirdetés az Aliansz imahét nyitó istentiszteletén
Imareggeli budapesti lelkészeknek a Szilágyi Dezső téren (Cseri Kálmán)
Megbeszélés a Fokoláre mozgalom vezetőivel
Megbeszélés Gáncs Péter püspökkel
Éves értekezlet a Rádiómisszió munkatársaival
Evangelizáció Albertiben
Felekezeti konzultáció a cigány-misszióról a református zsinaton
Igehirdetés Okányban és Gyulaváriban ökumenikus imaalkalmakon
Látogatás a békéscsabai Fília szeretetotthonban
Az új missziói bizottság első ülése
Kuratóriumi ülés a Szentírás Szövetségben

FEBRUÁR

Útitársak missziós biblióra
Lelkészköri imareggeli
EBBE – Ifj. Dr. Fabiny Tibor előadása
Fiúkör Csepelen
Igehirdetés Pécelen és Nagytarcsán

2007. ÉV MISSZIÓS PROGRAMJAI

Missziós konzultáció Piliscsabán (különös tekintettel a megyei, gyülekezeti misszióra) – március 21–22.
Szenvedélybetegek alkalma Szarvason – április 22–24.
Országos lelkészkonferencia a misszióról Balatonszárszón – május 7–9.
Kerületi missziós nap (Észak – Gyöngyös; Nyugat – Győr Öregtemplom; Dél – Budapest-Rákoskeresztúr) – május 19.
Lelkészakadémia a missziós szórólapok kapcsán Balatonszárszón május 28–június 4.
Férfikonferencia Piliscsabán – június 8-10.
Gyógyító hét Szarvason – július 16–22.
Országos találkozó Pakson – június 22–23.
Ökumenikus evangelizációs lelkészkonferencia Balatonszárszón Kamalesonnal (MEÖT) – június 25–29.
Missziói konferencia Piliscsabán – július 11–14.
Közös asztal – cigánykonferencia (felnőtteknek) Sárszentlőrincen – július 17–21.
– Balaton-NET nemzetközi evangéliumi konf. (Aliansz, Luis Palau) Balatonszemesen – augusztus 22–26.
Városmisszió Budapest – szeptember 16–22. (római katolikus)
Országos evangelizáció a Deák téren – október 6.
Gyógyító hét Szarvason – október 8–14.
Az Evangélikus Rádiómisszió 10 éve Cinkotán – december 15.
Missziós alkalmak a Szigeten és a Művészetek völgyében

EZT MONDJA AZ ÚR: ÉN ÚJAT CSELEKSEM, MOST KEZD KIBONTAKOZNI, MAJD MEGLÁTJÁTOK!

Ézs 43,19a

DSIDA JENŐ: TAVASZI UJJONGÁS

Tarka virágnak
Illata kábít, –
Édes a méz mit
Kelyhe kínál;
Lebben a lepke,
Röppen a méh –
Sok kicsi vándor
Kedvese ajkán
Csókra talál.

Nincs ma halál,
Él ma a földön
Mit csak az Isten
Élni teremtett; –
Harsog a himnusz,
Hangos a táj! –
Semmi se fáj,
Minden örömré,
Tűzlobogásra
Szítja a lelket...

Újra születünk
Zöld lobogóval
Lepkefogóval
Táncra megint!
Csókot a földnek,
Csókot a fának,
Csókot a rügynek,
Mert a hatalmas
Égi Jövendő
Hírnöke mind!

Hallga, mi szépen
Csendül a nóta,
Csörtet a csermely,
Csattan a csók!
Messze az erdő
Lombjai közt a
Nyár keze int! –
Hirdeti minden,
Hirdetem én is,
Itt a tavasz!

HÍD EVANGÉLIKUS MAGAZIN, az Evangélikus Missziói Központ kiadványa. Az Evangélikus Élet előfizetői részére a magazin ingyenes. Adományokat elfogadunk. Lapszámunk megjelenését a Sanansaattajat (Finnország), a Norea Radio Norway (Norvégia) és a Magyarországi Evangélikus Egyház Missziói Bizottsága támogatta.